

SIJOITTAJAN VERO-OPAS

Näin osinkoja, myyntejä ja
säästöjä verotetaan vuonna 2024

SIJOITTAJAN VERO-OPAS

Näin osinkoja, myyntejä ja säästöjä
verotetaan vuonna 2024

Pörssisäätiön julkaisu

Graafinen suunnittelu ja taitto: Linnea Karjula

Helsingissä 10/2024

LUKIJALLE

Pörssisäätiö edistää kaikkien mahdollisuuksia sijoittaa osakkeisiin, vaurastua ja vaikuttaa omistajana. Keskeinen osa tätä tehtävää on tarjota ajantasaista tietoa sijoittamiseen liittyvistä teemoista, kuten verotuksesta. Sijoittajan vero-opas on suunniteltu juuri tähän tarkoitukseen – tarjoamaan selkeää ja kattavaa tietoa pörssiyrityksen osakkeenomistajan verotuksesta. Sijoittajan on hyvä ymmärtää verotuksen vaikutukset sijoitustuottoihin. Opas on sijoittajalle hyödyllinen, kun tarkistaa veroilmoitusta ja myös silloin, jos on tarvetta pohtia ennakkoon sijoitusten verovaikutuksia.

Sijoittaja pyrkii maksimoimaan tuottoja ja verotus vaikuttaa suoraan sijoitusten nettotuottoihin. Verosuunnittelu, esimerkiksi oikean ajankohdan valitseminen myynneille tai tappioiden vähentäminen voitoista, voi parantaa sijoittajan nettotuottoa. Viime vuosina moni sijoittaja on miettinyt arvo-osuustilin ja osakesäästötilin eroja osinkojen ja luovutusvoittojen verotuksessa. Opas tukee lukijaa myös näissä pohdinnoissa.

Pörssisäätiö on ottanut vahvan roolin osakesäästötilin edistämisessä. Vuoden 2024 alusta osakesäästötilin talle-

tusraja nousi 100 000 euroon aiemmasta 50 000 eurosta. Pyrimme myös jatkossa edistämään osakesäästötilin kehittämistä ja laajentamista.

Oppaan pitkä historia kertoo sen merkityksestä sijoittajille

Pörssisäätiö on julkaissut Sijoittajan vero-opasta vuodesta 1988, ja oppaasta on vuosien varrella tullut tärkeä osa suomalaisten sijoittajien työkalupakkia. Oppaan suosio ja pitkä historia kertovat sen merkityksestä sijoittajille, jotka haluavat ymmärtää verotuksen vaikutuksia sijoitustoiminnassaan ja hyödyntää verolainsäädännön mahdollisuuksia viisaasti.

Vuoden 2024 Sijoittajan vero-opas on päivitetty yhteistyössä Asianajotoimisto Castrén & Snellmanin veroasiantuntijoiden kanssa. Pörssisäätiö kiittää heitä lämpimästi.

Oppaaseen tehdään vuosittain päivityksiä, kun verolait muuttuvat ja verolakien tulkinta muuttuu oikeuskäytännössä. Opas pyritään pitämään mahdollisimman ajan tasalla, mutta lukijan on hyvä varautua muutoksiin, joita lakien tulkinta voi aiheuttaa.

Hyviä lukuhetkiä ja menestyksekkäitä sijoituksia!

Sari Lounasmeri
toimitusjohtaja
Suomen Pörssisäätiö

SISÄLLYS

1 Yksityishenkilöiden verotus	8
1.1 Ansiotulot	9
1.2 Pääomatulot	9
1.3 Oma asunto	10
1.4 Vähennykset	10
1.5 Veroilmoitus	13
1.6 Yhteenveto: Verotuksen pääpiirteet	16
2 Sijoitusten tuottojen verotus	17
2.1 Osinkotulot pörssiyhtiöstä	18
2.2 Osinkotulot listaamattomasta yhtiöstä	19
2.3 Sijoitusrahastojen tuotot	21
2.4 Vuokratulot	21
2.5 Metsäverotus	22
2.6 Korkotulot	23
3 Säänneltyjen pitkäaikaissäästöjen verotus	27
3.1 Sijoitusvakuutukset	29
3.2 Eläkevakuutukset	30
3.3 Kapitalisaatiosopimukset	36
3.4 Ps-tili	38
3.6 Eräiden vakuutusten erityinen verotusmenettely	45
4 Osakesäästötilin verotus	47
4.1 Tilillä olevien varojen tuotto	48
4.2 Tilitä nostetut tuotot	49
4.3 Tilin tappio	50
4.4 Tilin kulut	50
4.5 Tilillä olevien varojen siirtäminen	51
4.6 Tilin lakkaaminen	51
5 Luovutusvoittojen ja -tappioiden verotus	52
5.1 Luovutusvoiton laskeminen	53
5.2 Hankintameno-olettama	54
5.3 Todellinen hankintameno	55
5.4 Luovutustappion vähennysoikeus	57
5.5 Optiot ja termiinit	60
5.6 Warrantti	61
5.7 Virtuaalivaluutat	61
5.8 Varainsiirtovero	63
6 Yritysjärjestelystä saadut osakkeet	65
6.1 Osakkeet osakeannista	66
6.2 Split ja käänteinen split	69
6.3 Osakevaihto ja lunastus	70
6.4 Osakkeita osinkona	72
6.5 Osakkeita bonuksena	73
6.6 Jakautumisessa saadut osakkeet	74
6.7 Sulautuminen	74
6.8 Pääomanpalautus	75
6.9 Vaihtovelkakirja- ja optiolaina	76
6.10 Asiakkaana saadut optiot	77
6.11 Työsuhdeoptiot	77
6.12 Henkilöstöanti	77
7 Lahjoitusten ja perintöjen verotus	79
7.1 Lahja	81
7.2 Lahjanluonteinen kauppa	83
7.3 Perintö	84
7.4 Lahjaveroilmoitus	85
7.5 Hallintaoikeus	85
8 Verosuunnittelu	86
8.1 Kauppojen ajoitus	87
8.2 Tappiolla myyminen	88
8.3 Edestakaiset osakekaupat	89
8.4 Osingonjako	89
8.5 Lahjoitukset pienissä erissä	90
8.6 Elatuslahjat	91
8.7 Perintö suoraan lapsenlapsille	91
8.8 Hallintaoikeuden käyttö	92
8.9 Hallintaoikeuden päättyminen	93
8.10 Pääomatulojen vaikutus opintotukeen	95
9 Ulkomaisten sijoitusten verotus	97
Liitteet	100

1 YKSITYISHENKILÖIDEN VEROTUKSEN PÄÄPIIRTEET

1.1 Ansiotulot

1.2 Pääomatulot

1.3 Oma asunto

1.4 Vähennykset

1.5 Veroilmoitus

Luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien tulot jaetaan ansiotuloiksi ja pääomatuloiksi. Ansiotuloina ja pääomatuloina verotettavat tulot lasketaan erikseen.

Lopullisessa verotuksessa molempien tulolajien perusteella maksettavat verot lasketaan yhteen. Tulolajeittain maksetut ennakonpidätykset ja ennakoverot luetaan verovelvollisen hyväksi verotuksessa, jolloin selviää, joutuuko verovelvollinen maksamaan jäännösveroja tai saako hän veronpalautusta.

1.1 Ansiotulot

Ansiotuloja ovat esimerkiksi palkat, luontoisedut, eläkkeet, sosiaali-etuudet ja osa yrittäjä- ja maataloustulosta. Ansiotuloista maksetaan progressiivista valtionveroa (ks. valtion tuloveroasteikot s. 100).

Ansiotuloista maksetaan myös kunnallisveroa sekä kirkollisveroa, jos verovelvollinen kuuluu kirkkoon. Lisäksi ansiotulojen perusteella maksetaan pääsääntöisesti sairausvakuutuksen päivärahamaksu ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu. Työnantaja perii palkasta ja palkkioista pääsääntöisesti myös työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksut, joiden vähennysoikeus huomioidaan ennakonpidätyksessä.

1.2 Pääomatulot

Pääomatuloja ovat esimerkiksi myyntivoitot eli luovutusvoitot, vuokrat, sijoitusrahastojen ja säästöhenkivakuutusten tuotot, eräät korot, puunmyyntitulot sekä osa yritys- ja maataloustulosta. Myös ps-säästöt ja niiden tuotot, kapitalisaatiosopimuksen tuotto ja osakesäästötilliltä nostettu tuotto sekä osa vapaaehtoisista eläkkeistä verotetaan pääomatuloina, kun ne nostetaan.

Pääomatulojen veroprosentti on progressiivinen. Verotettavista pääomatuloista maksetaan 30 prosentin vero siltä osin kuin verotettavan pääomatulon määrä on enintään 30 000 euroa. 30 000 euron ylittävästä verotettavan pääomatulon osuudesta maksetaan 34 prosentin vero.

1.3 Oma asunto

Oman vakituisen asunnon luovutusvoitto on verovapaa, jos asunto on omistusaikana ollut yhtäjaksoisesti vähintään kaksi vuotta omassa tai perheen käytössä. Verovapaus ei edellytä uuden asunnon hankkimista. Verovapaus säilyy, vaikka asunto olisi ollut vuokrattuna ennen tai jälkeen oman asumisen.

1.4 Vähennykset

Ansiotuloista ja pääomatuloista voi tehdä verovähennyksiä. Kaikki vähennyskelpoiset lainojen korkomenot vähennetään ensisijaisesti pääomatuloista. Jos pääomatuloja ei ole tai niitä on vähemmän kuin korkomenoja, saa osan koroista vähentää ansiotuloista menevästä verosta alijäämähyvityksenä.

Alijäämähyvitys lasketaan lähtökohtaisesti pääomatulon tuloveroprosentin eli 30 prosentin mukaan. Alijäämähyvityksen enimmäismäärä on 1 400 euroa vuodessa.

Ps-tilille siirretyt säästöt tai vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut voi vähentää pääomatuloista tai ansiotuloista menevistä veroista erityisenä alijäämähyvityksenä. Erityiseen alijäämähyvitykseen ei sovelleta enimmäismääriä, vaan enimmäismäärä muodostuu vähennyskelpoisten maksujen perusteella.

Vähennettävät sijoitustoiminnan kulut

Tyypillisiä verotuksessa vähennettäviä sijoitustoiminnan kuluja ovat talouslehtien tilausmaksut, työhuonekulut ja Osakesäästäjien jäsenmaksu. Työhuonevähennyksen määrä riippuu siitä, onko tulonhankkimistoiminta päätoimista vai onko kyse vain satunnaisten sivutulujen hankkimisesta.

Aktiivisella sijoittajalla vähennyskelpoisia menoja voivat myös olla tietokoneeseen ja verkkoyhteyteen liittyvät kulut.

Matkakulut pörssiyhtiön yhtiökokoukseen eivät ole vähennyskelpoisia menoja.

Vähennyskelpoisia menoja ovat arvopapereiden, arvo-osuuksien tai näihin rinnastettavan omaisuuden hoitoon ja säilyttämiseen liittyvät kulut. Menoista vähennetään 50 euron omavastuuosuus, mutta veroilmoitukseen kulut merkitään täysimääräisenä vähentämättä omavastuuta.

Esimerkki: Pääomatuloveron arvioiminen

Elli Eurola ryhtyi laskemaan vuodelta 2023 pääomatuloistaan menevää veroa. Ellillä ei ollut ansiotuloja, mutta hän oli saanut osinkoja pörssiyhtiöstä 1 000 euroa ja sijoitusrahaston tuottoa 500 euroa. Arvo-osuustilimaksut olivat 82 euroa.

Pääomatuloveron arvioimiseksi Ellin on laskettava osingon verotettava osuus ja sitten vähennettävät menot. Verotettava osuus osingosta on $85\% \times 1\,000$ euroa eli 850 euroa.

• Verotettava osinkotulo	850 euroa
• Rahaston tuotto	500 euroa
• Pääomatulot yhteensä	1 350 euroa
• Muut kulut	-82 euroa
• Omavastuu	50 euroa

Verovuoden pääomatulo
 $1\,350$ euroa $-$ 82 euroa $+$ 50 euroa $=$ $1\,318$ euroa

Korkovähennykset ja alijäämähyvitys

Vähennyskelpoisia korkoja ovat tulon hankkimiseen otettujen lainojen korot. Tulonhankkimisvelkoja ovat esimerkiksi osakkeiden, vuokrattavien huoneistojen tai metsän hankintaan otetut lainat. Korkomenojen lisäksi tulonhankkimisvelkoihin liittyvät muut menot ovat vähennyskelpoisia. Korkovähennykset tehdään pääomatuloista.

Omaan asuntoon otetun lainan koron vähennysoikeudesta on luovuttu asteittain. Vuodesta 2023 alkaen asuntolainojen korkovähennysoikeus poistui kokonaan. Myöskään omassa käytössä olevan vapaa-ajan asunnon tai muiden kulutusluottojen korot ja muut niihin liittyvät menot eivät ole vähennyskelpoisia.

Verovapaan tai korkotulon lähdeveronalaisen tulon hankkimiseen otettujen velkojen korot, kuten esimerkiksi indeksilainaan kohdistuvat korot, eivät ole vähennyskelpoisia.

Myös vapaaehtoista eläkevakuutusta varten otetun lainan korko on vähennyskelpoton. Sijoitusvakuutukseen sijoitetun lainan korot taas hyväksytään tulonhankkimislainan korkoina vähennyskelpoisiksi.

Alijäämähyvyitys

Jos pääomatuloista tehtäviä vähennyksiä on enemmän kuin veronalaisia pääomatuloja, syntyy pääomatulolajin alijäämää. Se voidaan osittain vähentää alijäämähyvityksenä ansiotulojen veroista. Alijäämähyvityksenä voidaan vähentää pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus alijäämästä tiettyjen enimmäismäärien puitteissa.

Yksin asuvan henkilön alijäämähyvyitys on enintään 1 400 euroa. Puolisot saavat molemmat alijäämähyvityksen. Enimmäismäärä tulee yhdellä henkilöllä täyteen 4 666,66 euron alijäämästä. Alijäämähyvityksestä voi siirtää puolison hyväksi sen osan, jonka vähentämiseen omat verot eivät riitä. Alijäämähyvitystä ei automaattisesti siirretä puolisolle, vaan siirto tulee erikseen vaatia.

Luovutustappiota ei oteta huomioon alijäämähyvitystä laskettaessa kuten ei myöskään pääomatulona verotettavan osakesäästötillin tappiota, säästöhenkivakuutuksen, kapitalisaatiosopimuksen tai määräaikaisen muun kuin vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen tappiota.

Siltä osin kuin pääomatulolajin alijäämää ei ole otettu huomioon ansiotulojen veroista tehtävänä alijäämähyvityksenä, vahvistetaan alijäämä pääomatulolajin tappioksi. Pääomatulon tappio voidaan vähentää seuraavan 10 verovuoden aikana pääomatuloista sitä mukaa kuin pääomatuloa syntyy.

Vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksujen tai ps-tilille siirrettyjen säästöjen perusteella ei vahvisteta pääomatulolajin tappiota. Jos ne täyttävät vähennysedellytykset, niistä voidaan tehdä erityinen alijäämähyvyitys.

Taulukko: Alijäämähyvityksen hyödyntäminen

Alijäämähyvityksen enimmäismäärät, euroa	
Yksinäinen	1 400
Aikuinen ja 1 lapsi	1 800
Aikuinen ja useampia lapsia	2 200
Puolisot	2 800
Puolisot ja 1 lapsi	3 200
Puolisot ja useampia lapsia	3 600

Esimerkki: Alijäämän laskeminen

Mikko Markkasella on vähennyskelpoisia korkomenoja 3 000 euroa. Lisäksi Mikolla on osinkotuloja 3 000 euroa, joista verotettavaa $85\% \times 3\,000$ euroa eli 2 550 euroa.

Alijäämää syntyy näin ollen $3\,000$ euroa – $2\,550$ euroa eli 450 euroa. Alijäämähyvyitys on $30\% \times 450$ euroa eli 135 euroa. Mikko saa vähentää koko alijäämähyvityksen ansiotulojensa verosta.

1.5 Veroilmoitus

Verohallinto lähettää jokaiselle luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle esitäytetyn veroilmoituksen. Ilmoitus pitää tarkistaa, sillä siitä voi puuttua tietoja tai löytyä virheitä.

Esitäytetyn veroilmoituksen tietoja voidaan korjata verottajan verkkopalvelussa OmaVerossa. Korjauksia ei enää tehdä esitäytetyn veroilmoituksen tulosteeseen. Jos ilmoittaa korjaukset kirjallisesti, on käytettävä tietokohtaisia lomakkeita. Tarvittavien lomakkeiden nimet kerrotaan veroilmoituksessa.

Esitäytetyllä veroilmoituksella on valmiina tietoja osakkeiden ja sijoitusrahasto-osuuksien myynneistä tulleista voitoista ja tappioista.

Luovutusvoitot ja -tappiot selvitetään tekemällä OmaVerossa tai antamalla Verohallinnolle ilmoitus lomakkeella 9 tai 9A.

Verohallinnolla ei välttämättä ole tietoa esimerkiksi pitkään omistetun omaisuuden hankintahinnasta tai hankinta-ajasta. Hankinta-ajan osoittaminen on tärkeää, jos haluaa käyttää hyväkseen niin sanottua hankintameno-olettamaa. Vähintään kymmenen vuotta omistetun omaisuuden myynnissä voi käyttää 40 prosentin hankintameno-olettamaa.

Vaikka varallisuusveroa ei enää ole, osa veloista ja varoista on edelleen ilmoitettava, koska Verohallinto valvoo niiden perusteella muun muassa luovutusvoittoja ja lahjoituksia. Omaisuus arvostetaan niin sanotun arvostamislain mukaan, sillä arvoja tarvitaan esimerkiksi kiinteistöverotukseen ja yrittäjätulon verotukseen.

Ilmoitettavaa varallisuutta ovat esimerkiksi osakkeet, sijoitusrahasto-osuudet, osuuskuntien osuudet, asunnot ja kiinteistöt. Näiden arvoja ei kuitenkaan tarvitse ilmoittaa.

Kuitit ja muistiinpanot talteen

Veroilmoitukseen ei enää liitetä kuitteja. Tositteet pitää säilyttää silloin, kun esitäytetyssä veroilmoituksessa on virheitä tai puutteita. Myös kotitalousvähennystä ja omaisuuden luovutusta koskevat tositteet tulee aina säilyttää.

Verotoimisto voi tarvittaessa pyytää näitä tositteita nähtäväkseen. Tositteiden säilytysaika on kuusi vuotta verovuoden päättymisen jälkeen. Tietoja ja tositteita voi säilyttää myös sähköisessä muodossa, jos ne voidaan tulostaa paperille.

Kuitteja omaisuuden hankinta- ja perusparannusmenoista voidaan myöhemmin tarvita mahdollisen luovutusvoiton tai -tappion määrän laskemista varten. Nämä tositteet kannattaa säilyttää pidempäänkin, riippuen omaisuuden myyntiajankohdasta.

Verovelvollisella on tuloja hankkiessaan velvollisuus pitää muistiinpanoja, joten pelkkä kuittien säilyttäminen ei riitä. Muistiinpanovelvollisuus koskee esimerkiksi osake- ja rahasto-osuuskauppoja,

vuokratuloja ja maa- ja metsätalouden tuloja, joista ei tehdä erillistä kirjanpitoa. Muistiinpanoissa kannattaa eritellä tulot ja menot aikajärjestyksessä.

Osake- ja rahastosijoitusten muistiinpanoiksi kelpaavat yleensä palveluntarjoajalta saatavat arvo-osuustilin tiliotteet ja rahastoraportit. Niistä pitäisi käydä selville verovuoden aikana ostetut ja myydyt osakkeet, saadut osingot ja pääoman palautukset. Jos vaihtaa arvo-osuustilin pitäjää, kannattaa säilyttää edellisen pitäjän tiliotteet, koska uusi tilinpitäjä saattaa merkitä hankintahinnaksi siirtohetken arvon.

Jäännösveron koroton maksuaika

Ennakoidun jäännösveron etukäteisen suorittamisen ajankohta vaikuttaa siihen, onko jäännösverolle maksettava korkoa. Aikaisempi ennakon täydennysmaksu korvautui vuoden 2018 marraskuussa niin sanotulla lisäennakolla, jota tulee erikseen pyytää Verohallinnolta.

Lisäennakkoja voidaan maksaa korottomasti yhden kuukauden ajan verovuoden päätyttyä. Yksityishenkilöt voivat siis maksaa lisäennakkoa korottomasti verovuotta seuraavan tammikuun ajan.

Jäännösverolle alkaa kertyä huojennettua viivästyskorkoa, jos verovuoden veroja ei ole maksettu ennakkoon 31. tammikuuta mennessä.

Verovuoden jäännösverolle maksetaan huojennettua viivästyskorkoa seuraavan vuoden 1. helmikuuta lukien jäännösveron eräpäivään saakka tai lisäennakon eräpäivään saakka, jos jäännösveron sijaan maksetaan lisäennakkoa.

Huojennettun viivästyskoron korkoprosentti on Suomen Pankin vahvistama viitekorko lisätynä 2 prosenttiyksiköllä (kuitenkin aina vähintään 0,5 prosenttia). Vuonna 2024 huojennettu viivästyskorko on 6 prosenttia.

1.6 Yhteenveto: Verotuksen pääpiirteet

Ansiotulovero <ul style="list-style-type: none">• palkat• verolliset päivärahat• luontoisedut• eläkkeet Suomesta• ansiotulo-osuus muusta kuin pörssiyhtiön osingosta• ansiotulo-osuus yritystulosta• muu vapaaehtoisesta eläkevakuutuksesta saatu eläke• muu henkilövakuutus suoritus, jota ei veroteta pääomatulona	Pääomatulovero <p>Pääomatulovero 30 prosenttia verotettavien pääomatulojen 30 000 euroon saakka, jonka ylittävältä osalta 34 prosenttia.</p> <ul style="list-style-type: none">• osingot pörssiyhtiöstä• sijoitusrahastojen tuotto• muut kuin korkotulon lähdeveron alaiset korot• tulot ulkomaisista sijoituksista• myynti- eli luovutusvoitot• puunmyyntitulot• vuokrat• säästöhenkivakuutuksen tuotto• pääomatulo-osuus muusta kuin pörssiyhtiön osingosta• pääomatulo-osuus yritystulosta• vapaaehtoisesta yksilöllisestä eläkevakuutuksesta saatu eläke• nosto ps-tililtä• kapitalisaatio-sopimuksen tuotto• osakesäästöttililtä nostettu tuotto
Tulovero <ul style="list-style-type: none">• kunnallisvero• valtion vero• kirkollisvero• sairausvakuutuksen päivärahmaksu ja sairaanhoitomaksu	Korkotulojen lähdevero <p>Korkotulon lähdevero 30 prosenttia</p> <ul style="list-style-type: none">• kotimaisten talletusten ja joukkovelkakirjojen korot
Varainsiirtovero <p>Kiinteistökaupan vero on 3 prosenttia.</p> <p>Asunto- ja kiinteistöyhtiön osake 1,5 prosenttia.</p> <p>Muut pörssin ulkopuolisen arvopaperikaupat 1,5 prosenttia.</p>	
Perintö- ja lahjavero <ul style="list-style-type: none">• verot peritään varallisuuden siirtymisen yhteydessä	

2 SIOITUSTEN TUOTTOJEN VEROTUS

2.1 Osinkotulot pörssiyhtiöstä

2.2 Osinkotulot listaamattomasta yhtiöstä

2.3 Sijoitusrahastojen tuotot

2.4 Vuokratulot

2.5 Metsäverotus

2.6 Korkotulot

Sijoituksista saatavista tuotoista peritään pääomatulovero. Pääomatuloista saa vähentää tulojen hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet menot sekä kaikki vähennyskelpoiset korkeat menot.

Arvopapereiden hoidosta tai säilyttämisestä johtuneet kulut ovat vähennyskelpoisia 50 euron omavastuun ylittävältä osalta. Jos menot ovat suuremmat kuin pääomatulot, 30 prosenttia ylimenevästä osasta saa vähentää lähtökohtaisesti alijäämähyvityksenä ansiotuloista menevästä verosta alijäämähyvityksen enimmäismäärää koskevin rajoituksin.

Korkotuloista maksetaan korkotulon lähdevero tai pääomatulovero. Korkotulon lähdevero on lopullinen vero, joten siitä ei voi tehdä vähennyksiä.

Esimerkki: Pääomatulojen vähennykset

Sipi Sijoittajan pääomatulot ovat 1000 euroa ja tulojen hankkimisesta aiheutuneet menot 1 100 euroa. Vähennyskelpoiset menot ylittävät siis tulot 100 eurolla. Näin Sipi saa vähentää ansiotulojen verostaan 30 euroa alijäämähyvityksenä (30 % 100 eurosta).

2.1 Osinkotulot pörssiyhtiöstä

Pörssiyhtiön osakkeenomistajalle maksamasta osingosta on verovapaata 15 prosenttia. Lopusta 85 prosentista maksetaan pääomatuloveroa.

Osakkeenomistajan verovuonna saamat pääomatulot lasketaan yhteen. Pääomatuloveroa menee 30 prosenttia, jos veronalaisia pääomatuloja on 30 000 euroa tai vähemmän. Yli 30 000 pääomatuloista vero on 34 prosenttia.

Näin siis osinkotulojen vero on 25,5 prosenttia (85 prosentista 30 prosenttia pääomatuloveroa), jos verotettavat pääomatulot vero-

vuonna ovat yhteensä enintään 30 000 euroa. Kun verotettavien pääomatulojen määrä ylittää 30 000 euroa, ylittävältä osalta maksetaan 28,9 prosenttia (85 prosentista 34 prosenttia) veroa.

Osingonmaksun yhteydessä osinkotulosta toimitetaan ennakonpidätys 25,5 prosentin mukaan. Jos osakkeen-omistajan verot ovat korkeammat, loput verot maksetaan lopullisessa verotuksessa. Kun verovuoden pääomatulojen yhteismäärä lasketaan, osingoista huomioidaan veronalaiseksi vain 85 prosentin osuus.

Esimerkki: Osinkojen vero

Pörssiyhtiön jakama osinko	1 000 euroa
Verotettava osuus	850 euroa
Vero 30 %	255 euroa

2.2 Osinkotulot listaamattomasta yhtiöstä

Listaamattomasta yhtiöstä saadun osingon verotus määräytyy osinkoa jakavan yhtiön nettovarallisuuden ja jaettavan osingon määrän mukaan. Osinko on pääomatulona tai ansiotulona verotettavaa tuloa.

Osingosta 25 prosenttia on veronalaista pääomatuloa siltä osin kuin osingon määrä vastaa osakkeen matemaattiselle arvolle laskettua 8 prosentin vuotuista tuottoa, kuitenkin enintään 150 000 euroa osingonsaajaa kohti vuodessa. Tällaisesta osingosta 75 prosenttia on siis verovapaata tuloa. Osakkeen matemaattinen arvo on osingon nostettavissa olevaa vuotta edeltäneenä vuonna päättyneen tilikauden tarkistettu nettovarallisuus jaettuna osakkeiden lukumäärällä. Yli 150 000 euron osingosta 85 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa.

Kahdeksan prosentin vuotuista tuottoa vastaavan määrän ylittävältä osalta osingosta 75 prosenttia on veronalaista ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa.

Esimerkki: Listaamattoman yhtiön osinkoverotus

Ylermi Yrittäjän yhtiön tilikauden mukainen tarkistettu nettovarallisuus on 3 000 000 euroa. Osakkeiden lukumäärä on 100, joten yhden osakkeen matemaattinen arvo on 30 000 euroa.

Ylermi omistaa yhtiöstä 75 osaketta, joten hänen osakkeidensa matemaattinen arvo on yhteensä 2 250 000 euroa. Yhtiöstä jaetaan osinkoa vuonna 2023 yhteensä 300 000 euroa, joten Ylermin osuus jaettavasta osingosta on 225 000 euroa.

Osingon verotus jakautuu seuraavasti:

Ylermin omistamien osakkeiden matemaattisesta arvosta 8 prosenttia on 180 000 euroa.

Ylermin osingosta 150 000 euroa verotetaan siten, että siitä 25 prosenttia (37 500 euroa) on pääomatuloa ja 75 prosenttia (112 500 euroa) verovapaata tuloa.

150 000 euroa ylittävistä mutta 8 prosentin osuuteen asti osakkeiden matemaattisesta arvosta (30 000 euroa) verotetaan 85 prosenttia pääomatulona eli ($85\% \cdot 30\,000$) 25 500 euroa. 15 prosenttia tästä osingosta on verovapaata (4 500 euroa).

8 prosentin tuoton eli 180 000 euroa ylittävältä osin (45 000 euroa) osingosta 75 prosenttia eli 33 750 euroa on veronalaista ansiotuloa ja 11 250 euroa on verovapaata tuloa.

Laskelma: 225 000 euron osinkotuotosta

- verovapaata yhteensä 128 250 euroa
- pääomatuloa 63 000 euroa
- ansiotuloa 33 750 euroa

2.3 Sijoitusrahastojen tuotot

Sijoitusrahastojen tuotot ovat veronalaisia pääomatuloja. Vero pidetään tuottojen maksamisen yhteydessä. Jos tuottoja ei ole merkitty esitäytetylle veroilmoitukselle, ne pitää itse lisätä veroilmoitukseen.

Sijoitusrahastoista vain tuottorahastot maksavat vuotuista tuottoa. Kasvurahastot eivät jaa voittoa, vaan tuotto lisätään pääomaan. Sijoittajan kasvurahastosta saama tuotto tulee verotettavaksi vasta rahasto-osuuden myynnin yhteydessä luovutusvoittona.

2.4 Vuokratulot

Vuokratuloista saa vähentää hoitovastikkeet, vuosikorjauskulut, perusparannusmenojen poistot ja kalustettuna vuokratun asunnon kaluston poiston.

Rahoitusvastikkeet ovat vuokratuotoista vähennyskelpoisia, jos taloyhtiö tulouttaa vastikkeet omassa kirjanpidossaan. Jos taloyhtiö rahastoi vastikkeet, ne voidaan vähentää vasta luovutusvoittoveroituksessa.

Esimerkki: Kiinteistön vuokratulot

Tapio Talonen on saanut vuoden aikana kiinteistöstään vuokratuloja 5 000 euroa. Hän on tehnyt kiinteistössä vuosikorjauksia sekä maksanut itse sähkö-, lämpö- ja vesilaskuista sekä vakuutuksista yhteensä 2 400 euroa.

Tapion verotettava vuokratulo

- Vuokratulot 5 000 euroa
- Vuosikorjaus - 750 euroa
- Muut kulut - 2 400 euroa
- Poistot - 650 euroa
- Kiinteistövero - 400 euroa

Verotettava vuokratulo = 800 euroa

Kiinteistön vuokratuloista voi vähentää myös rakennuksen poistot, kiinteistön vakuutusmaksun ja kiinteistöveron. Myös omaisuuden hankkimiseen otettujen lainojen korot sekä lainannostoon liittyvät rahoituskulut, kuten pankin provisio ja toimituskulut ovat vähennyskelpoisia.

Esimerkki: Lainalla hankitun huoneiston vuokraaminen

Taru Talonen on saanut omistamastaan huoneistosta vuokratuloja 4 100 euroa vuodessa. Huoneiston yhtiövastike on 1 600 euroa vuodessa.

Huoneisto on vuoden aikana maalattu ja liesi vaihdettu, mistä aiheutui kustannuksia kaikkiaan 1 300 euroa. Huoneiston hankintaan ottamastaan lainasta Taru maksoi korkoja 600 euroa.

Tarun verotettava pääomatulo

• Vuokratulot	4 100 euroa
• Yhtiövastike	- 1 600 euroa
• Vuosikorjaus	- 1 300 euroa
• Verotettava vuokratulo	1 200 euroa
• Lainan korko	- 600 euroa

Verotettava vuokratulo = 600 euroa

2.5 Metsäverotus

Metsänomistajaa verotetaan puunmyyntituloista. Ne ovat pääomatuloja, joista on oikeus tehdä vähennyksiä.

Myyntituloista saa vähentää ensinnäkin myyntiin liittyvät kustannukset, kuten hakkuu- ja kuljetuskulut. Toiseksi metsänomistajalla on oikeus vähentää myös metsänhoidosta, kuten istutuksesta ja lannoituksesta verovuonna aiheutuneet kustannukset.

Kolmanneksi yksityinen metsänomistaja saa omistusaikanaan vähentää metsävähennyksenä enintään 60 prosenttia metsän hankintahinnasta, jos metsä on hankittu vuonna 1993 tai myöhemmin.

Metsävähennys on korkeintaan 60 prosenttia metsävähennykseen oikeuttavilta metsätiloilta verovuonna saadusta puun myyntitulosta. Metsävähennyksen alaraja on 1 500 euroa.

Metsänomistaja voi tehdä puunmyyntituloista 15 prosentin meno-varauksen kattamaan esimerkiksi tulevia metsänistutuksen aiheuttamia menoja. Käyttämättä jäävä osa varauksesta on tuloutettava yleensä seuraavan neljän vuoden kuluessa.

Jos metsänomistajalla on puunmyyntituloja ja muita arvonlisäveron alaisia myyntejä yhteensä yli 15 000 euron arvosta kalenterivuoden aikana, hänen on ilmoitauduttava arvonlisäverovelvolliseksi.

2.6 Korkotulot

Korkotulot ovat verotuksessa joko korkotulon lähdeveron alaisia korkoja tai pääomatuloina verotettavia korkoja.

Lähdeveron alaiset korot

Korkotulon lähdeveron alaisia korkoja ovat kotimaasta saadut talletustilien korot ja joukkovelkakirjalainojen, myös vaihtovelkakirja- ja optiolainojen korot sekä indeksilainojen tuotot. Myös niin sanottujen osaketalletustilien tuotot ovat korkotulon lähdeveron alaisia, vaikka niiden tuotot riippuvat osakekurssien kehityksestä. Lisäksi indeksilainoille maksettava indeksihyvitys on korkotulon lähdeveron alaista tuloa.

Korkotulon lähdeverosta vapautettuja korkoja voivat olla esimerkiksi tietyt joukkovelkakirjalainat, joista ei ole laadittava esitettä arvopaperimarkkinainsäädännön perusteella.

Lähdeverollisia korkoja ei lueta pääomatuloiksi. Lähdevero on lopullinen vero. Lähdeverotettavia korkotuloja ei ilmoiteta veroilmoituksessa eikä niistä voi vähentää tulon hankkimisesta aiheutuneita menoja. Koron maksaja eli yleensä pankki perii lähdeveron samalla, kun korko maksetaan saajalle.

Pysyvästi ulkomailla asuva ei maksa Suomesta saamista lähdeveron alaisista koroista veroa Suomessa.

Jälkimarkkinahyvitys

Joukkovelkakirjalainan korko on yleensä korkotulon lähdeveron alaista tuloa, mutta kaupan yhteydessä saadut jälkimarkkinahyvitykset verotetaan pääomatuloina.

Jälkimarkkinahyvityksen saajalle joukkovelkakirjalainan myyntipäivään mennessä kertynyt korko eli jälkimarkkinahyvitys on pääomatuloa. Joukkolainan välittäjä perii jälkimarkkinahyvityksen saajalta ennakonpidätyksenä 30 prosenttia veroa.

Maksajalle kyseessä on vähennyskelpoinen meno, jonka voi vähentää pääomatuloista. Jos pääomatuloja ei ole, 30 prosenttia korosta voidaan vähentää alijäämähyvityksenä ansiotulojen verosta. Välittäjä ilmoittaa myös maksajan kulut verottajalle, joka tekee vähennyksen viran puolesta.

Indeksilaina

Indeksilainan verotus riippuu siitä, myydäänkö laina ennen eräpäivää vai pidetäänkö laina eräpäivään asti.

Ennen eräpäivää tapahtuvassa luovutuksessa sijoittajalle syntyy luovutusvoittoa tai -tappiota. Jos lainan luovutushinta on hankintahintaa korkeampi, syntyy luovutusvoittoa. Jos luovutushinta on hankintahintaa alhaisempi, syntyy luovutus-tappiota.

Indeksilainan eräpäivänä sijoittajalle palautetaan lainan pääoma. Sijoittajalle syntyy luovutusvoittoa silloin, kun hän on ostanut lainan alle sen nimellisarvon (alle 100 prosenttia) ja luovutustappiota silloin, kun on ostanut lainan yli sen nimellisarvon (yli 100 prosenttia).

Jos lainan arvo eräpäivänä on yli nimellisarvon (yli 100 prosenttia) sijoittajalle maksetaan nimellisarvon ylittävästä arvonnoususta indeksihyvitystä. Indeksihyvitys on korkotulon lähdeveron alaista tuloa.

Muiden korkojen verotus

Muut kuin edellä mainitut korkotulot ovat pääomatuloja, jotka ilmoitetaan veroilmoituksella. Tällaisia ovat esimerkiksi ulkomaisesta

Esimerkki: Ennen eräpäivää myydyn indeksilainan verotus

lines Indeksii sijoitti 20 000 euron nimellisarvoiseen indeksilainaan, jonka kurssi oli 110 % eli hän maksoi lainasta 22 000 euroa. lines päättää myydä lainan 150 %:n kurssiin eli 30 000 eurolla eikä odota lainan eräpäivää.

lineksen verotus

• Lainan myyntihinta	30 000 euroa
• Lainan merkintahinta	- 22 000 euroa
• Luovutusvoitto	8 000 euroa
• Luovutusvoiton vero 30 %	- 2 400 euroa
• Käteen jäävä tuotto	5 600 euroa

Lopullinen tuotto = 5 600 euroa

talletuksesta tai joukkovelkakirjasta jälkimarkkinoilla saadut korot tai yksityishenkilön toiselle henkilölle antamasta lainasta saamat korot.

Koronvaihtosopimukset

Koronvaihtosopimukset eivät ole arvopapereita. Verotuksessa huomioidaan ainoastaan alkuperäisen velkasopimuksen mukainen korko, joka voidaan vähentää verotuksessa.

Sen sijaan koronvaihtosopimuksen perusteella maksettua suoritusta ei pidetä verotuksessa korkona. Tämän takia koronvaihtosopimusten tappiot eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia. Koronvaihtosopimuksia ovat esimerkiksi ei-standardoidut warrantit.

Esimerkki: Eräpäivänä lunastetun indeksilainan verotus

Ilmari Indeksi sijoitti 20 000 euron nimellisarvoiseen indeksilainaan, jonka kurssi oli 110 %. Hän maksoi lainasta 22 000 euroa. Eräpäivän lähestyessä lainan kurssi on 150 % eli lainan arvo on 30 000 euroa.

Ilmari pitää lainan loppuun saakka, jolloin hänelle maksetaan lainan pääoma sekä nimellisarvon ylittävä tuotto. Lähdeveroa peritään koko nimellisarvon ylittävästä tuotosta eli 10 000 eurosta.

Ilmarille syntyi siis luovutustappiota, koska hän oli maksanut lainasta ylikurssia 10 %. Tappion hän voi vähentää muista sijoituksista saamistaan myyntivoitoista joko kuluvana tai viitenä seuraavana verovuonna, jolloin 2 000 euron tappiosta hyötyä tulee 600 euroa ja tuotto paranee 600 euroa. Jos myyntivoittoja ei ole, luovutustappio voidaan vähentää muista luovutusvuoden veronalaisista pääomatuloista.

Ilmarin verotus

• Lainan takaisinmaksu	20 000 euroa
• Lainan merkintähinta	- 22 000 euroa
• Luovutustappio	- 2 000 euroa
• Lainan tuotto	10 000 euroa
• Tuoton vero 30 %	- 3 000 euroa
• Käteen jäävä tuotto	5 000 euroa

Näin Ilmarilla on mahdollisuus vähentää luovutustappio, josta verohyöty on 600 euroa, jolloin lopullinen tuotto = 5 600 euroa.

3 SÄÄNNELTYJEN PITKÄ-AIKAISSÄÄSTÖJEN VEROTUS

3.1 Sijoitusvakuutukset

3.2 Eläkevakuutukset

3.3 Kapitalisaatiosopimukset

3.4 Ps-tili

3.5 Eräiden vakuutusten erityinen verotusmenettely

Vakuutussijoitukset voivat olla eläkevakuutuksia tai sijoitusvakuutuksia. Eläkevakuutus on pitkäaikaista säästämistä, jolla voi täydentää lakisääteistä eläketurvaa. Sijoitusvakuutus on määräaikainen vakuutus, joka maksetaan tuottoineen vakuutuskauden päätyttyä vakuutetulle tai hänen määräämälleen edunsaajalle.

Eläkevakuutuksen maksut ovat tiettyjen ehtojen täyttyessä verotuksessa vähennyskelpoisia. Eläkevakuutuksesta aikanaan nostettava eläke on veronalaista ansio- tai pääomatuloa.

Säästöhenkivakuutuksessa säästöjen tuottoa taas verotetaan pääomatulona.

Vakuutussijoituksiin liittyy lähes aina henkivakuutus, jonka perusteella perillisille maksetaan säästö pääomaa vakuutuskorvauksena (kuolemantapauskorvaus).

Tuloverolakia on uudistettu 1.1.2020 voimaan tulleella lainmuutoksella säästöhenkivakuutusten ja muiden kuin verotettujen vakuutettujen ottamien vapaaehtoisten eläkevakuutusten verotusta koskevien sääntöjen osalta. Tuloverolakiin tuli myös säännökset kapitalisaatio-sopimuksen ja osakesäästötilin tuloverotuksesta.

Maksujen määrän ylittävä osa katsotaan tuotoksi

Säästöhenkivakuutusten ja kapitalisaatiosopimuksen tuoton sekä tappion verotusta muutettiin siten, että vakuutus suorituksesta katsotaan sen maksuvuoden veronalaiseksi pääomatuloksi se suhteellinen osa, joka maksuhetkellä vastaa tuoton osuutta säästö määrästä. Tuotoksi katsotaan vakuutuksen tai kapitalisaatiosopimuksen säästöstä se osa, joka ylittää vakuutusmaksujen tai kapitalisaatiosopimuksen maksujen määrän.

Edellytyksenä pääomatulona verottamiselle on, että maksuja ei ole vähennetty verotuksessa. Jos sopimuksen perusteella sopimusajana maksettujen suoritusmäärien määrä vähennettynä niistä tuloksi luetulla määrällä alittaa maksujen määrän, näin muodostunut tappio on vähennyskelpoinen veronalaisista pääomatuloista sopimuksen päättämisen vuonna ja otetaan huomioon pääomatulolajin tappiota vahvistettaessa.

3.1 Sijoitusvakuutukset

Sijoitus- tai säästövakuutuksen maksuja ei voi vähentää verotuksessa. Säästövakuutuksesta kertyvä tuotto on veronalaista aivan niin kuin muidenkin sijoitusten tuotto. Sijoitusvakuutuksen tuottoa verotetaan vakuutuksen päättyessä eli silloin kun vakuutuksesta maksetaan vakuutuskorvaus. Lopullinen arvonnousu verotetaan sinä verovuonna, jolloin vakuutussopimus päättyy. Jos säästöjä siirtää vakuutusaikana sijoituskohteesta toiseen, niistä ei mene myyntivoiton veroa.

Kun vakuutuskorvaus lopulta maksetaan vakuutuksenottajalle, sen tuotto verotetaan pääomatulona. Jos vakuutuskorvaus on sovittu maksettavaksi vakuutuksenottajan lähiomaiselle, tuotosta menee pääomatulovero ja vakuutuksen säästösummasta lahjavero.

Vuoteen 2012 saakka säästösummasta lähiomaiselle oli enintään 8 500 euroa verovapaata kolmen vuoden aikana. Tämä veroetu poistettiin vuoden 2013 alusta lähtien, joten vakuutuksesta edunsaajamääräyksellä saatua vakuutuskorvausta pidetään lahjana.

Lahjaveroa koskevan yleissäännöksen mukaan vakuutuskorvaus voi olla verovapaa. Silloin korvauksen tulee olla alle 5 000 euroa, eikä edunsaaja ole kolmen vuoden aikana saanut samalta antajalta muita lahjoja.

Sijoitus- tai säästövakuutusten tappiota ei voi verotuksessa vähentää arvopapereiden voitoista, vaikka vakuutusmaksut olisivat olleet sijoitettuna arvopapereihin. Sen sijaan vuodesta 2016 alkaen syntyneet arvopapereiden luovutustappiot voidaan vähentää niiden synty-

misvuoden lisäksi seuraavien viiden vuoden aikana myös sijoitus- ja säästövakuutusten veronalaisista tuotoista.

3.2 Eläkevakuutukset

Vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen suorituksia aletaan maksaa aikaisintaan, kun henkilö täyttää syntymävuodesta riippuen 68, 69 tai 70 vuotta. Jos vakuutus on otettu ennen 1.1.2013, on vastaava eläkeikä kuitenkin 63–68 vuotta (ks. alla olevat taulukot). Suoritusten maksaminen tulee ajoittaa 10 vuodelle tai sitä pidemmälle ajalle.

Taulukko: Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen suoritusten alkaminen

Syntymävuosi	Eläkeikä
<i>Jos sopimus on tehty ennen 1 päivä tammikuuta 2013:</i>	
1957 tai aiemmin	63
1958–1961	64
1962–1972	65
1973–1984	66
1985–1997	67
1998 tai myöhemmin	68
<i>Jos sopimus on tehty ennen 1 päivä tammikuuta 2013:</i>	
1957 tai aiemmin	68
1958–1961	69
1962 tai myöhemmin	70

Eläkevakuutusten verokohtelu on muuttunut useaan otteeseen. Vuoden 2010 alusta eduskunta laajensi lailla eläkesäästämisen veroedut koskemaan muutakin pitkäaikaissäästämistä eli ps-säästöjä (ks. seuraava luku *Ps-tilin verotus*). Uudet määräykset koskevat monilta osin 18.9.2009 tai sen jälkeen otettuja vakuutuksia. Aiemmin otettujen vakuutusten verotukseen taas liittyy siirtymäsäännöksiä.

Lisäksi vapaaehtoisten yksilöllisten eläkevakuutusten ja pitkäaikaissäästämissopimusten eläkeikään liittyviä vaatimuksia tarkistettiin vuodesta 2017, kun työeläkettä uudistettiin.

Ennen vuotta 2005 otetuissa eläkevakuutuksissa varojen nostoikä saattoi olla alhaisempikin, mutta sellaiseen vakuutukseen ei enää voi säästää lisää, vaan vakuutus on jätettävä vapaakirjalle tai sen ehtoja on muutettava. Ennen 18.9.2009 otettuun vakuutukseen, jonka mukainen eläkeikä on vähintään 62 vuotta, on voinut säästää vuoden 2016 loppuun saakka.

Maksujen verovähennys

Eläkevakuutuksen maksut voi vähentää verotuksessa. Vähennyksen enimmäismäärä on 5 000 euroa.

Maksut vähennetään pääomatuloista. Jos pääomatuloja ole tai ne eivät riitä maksujen vähentämiseen, tehdään erityinen alijäämähyvitys. Silloin ansiotuloista menevistä veroista vähennetään 30 prosenttia siitä vakuutusmaksujen määrästä, jota ei voitu vähentää pääomatuloista. Jos vakuutetulla ei ole riittävästi ansiotuloista meneviä veroja vähennyksen tekemiseksi, siirretään vähentämättä jäänyt erityinen alijäämähyvitys vähennettäväksi puolison ansiotuloista menevistä veroista.

Vakuutuksen voi ottaa ja vakuutusmaksuja voi maksaa vakuutettu itse tai hänen puolisonsa. Maksut vähennetään aina vakuutetun pääomatuloista riippumatta siitä, kumpi puolisoista vakuutusmaksut maksaa.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksuja voi vähentää aikaisintaan sen vuoden verotuksessa, jonka aikana vakuutettu täyttää 18 vuotta. Maksut eivät ole vähennyskelpoisia enää sen jälkeen, kuin vakuutettu on alkanut nostaa eläkettä vapaaehtoisesta eläkevakuutuksesta tai suorituksia ps-tililtä.

Vanhojen, ennen 18.9.2009 tehtyjen, eläkevakuutusten kuolemanvaraturvan maksut eivät ole vähennyskelpoisia.

Vuoden 2010 alusta alkaen eläkevakuutukseen liitetyn henkivakuu-

tusosan maksuista taas saa verovähennyksen. Kuolemanvaraturvan maksut ovat kuitenkin vähennyskelpoisia vain siltä osin, kun kuolemanvaraturva ei ylitä eläkevakuutuksen säästöä.

Eläkkeen verotus

Eläkevakuutuksesta maksettava eläke on veronalaista tuloa. Eri aikoina otettujen eläkevakuutusten vakuutusmaksujen verotus vaihtelee. Pääsääntöisesti eläke verotetaan ansio- tai pääomatulona sen mukaan, miten maksetut vakuutusmaksut on vähennetty.

Vuodesta 2005 lukien vakuutusmaksut on vähennetty pääomatuloista, ja niiden kerryttämä eläke verotetaan pääomatulona. Ennen vuotta 2005 maksettujen eläkevakuutusmaksujen kerryttämä eläke verotetaan nostettaessa ansiotulona.

Uusien, 18.9.2009 jälkeen otettujen, eläkevakuutusten perusteella maksettava eläke on pääomatuloa. Se on nostettava vähintään 10 vuoden kuluessa.

Uuden sopimuksen perusteella eläkettä on myös nostettava tasaisesti koko nostoajan.

Esimerkki: Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen verohyöty

Ilpo Ilmarinen maksaa vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksuja 1 000 euroa vuodessa. Verovähennys pienentää Ilpon veroja 300 euroa vuodessa (30 % 1 000 eurosta). Vähennyksen verohyöty on sama riippumatta siitä, kohdistetaanko vähennys Ilpon pääomatulojen veroihin vai erityisenä alijäämähyvityksenä ansiotulojen veroihin.

Se tarkoittaa, että ensimmäisenä vuonna nostetaan kymmenesosa säästöistä, toisena vuonna yhdeksäsosa jäljellä olevasta säästöistä, kolmantena vuonna kahdeksäsosa jäljellä olevasta säästöistä ja niin edelleen. Vanhemmissa, ennen 18.9.2009 otetuissa, eläkevakuutuk-

sisä nostojen suuruutta ei ole säädelty. Niissä eläke on nostettava vähintään puolivuositain ja kahden vuoden aikana eläkeiän alettua.

Eläkesäästön nosto kerralla

Poikkeustapauksissa eläkevakuutuksien säästö pääoman voi nostaa kerralla. Kertanosto on mahdollinen, jos vakuutuksen ottaja on ollut työttömänä vähintään vuoden, on pysyvästi työkyvytön, hänelle tulee avioero, tai hänen puolisonsa kuolee.

Kertanostosta vakuutusyhtiö pidättää ennakonpidätyksen sen mukaan, onko vakuutussopimuksessa määritelty takaisinostoarvo verotettava ansiotulona vai pääomatulona. Takaisinostoarvo voi olla merkittävästi alempi kuin ilmoitettu vakuutuksen säästö pääoma.

Jos vapaaehtoisen eläkevakuutuksen säästö pääoma siirretään toiselle vakuutusyhtiölle tai ps-tilille, siirtoa ei veroteta.

Kollektiiviset lisäeläkevakuutukset

Työnantajan ottaman kollektiivisen lisäeläkevakuutuksen vakuutusmaksuja ei pidetä palkkana. Jos työntekijä maksaa itse osan vakuutusmaksuista, voidaan verotuksessa vähentää ansiotulosta korkeintaan 5 prosenttia kyseisen työnantajan maksaman palkan määrästä, kuitenkin enintään 5 000 euroa.

Maksu ei ole vähennyskelpoinen siltä osin kuin se ylittää vakuutusmaksun määrän, jonka työnantaja on maksanut. Vähennysoikeutta ei voida siirtää puolisolalle, eikä sen perusteella voida vahvistaa tapiota.

Vähennysoikeus ei pienennä yksilöllisen eläkevakuutuksen perusteella olevaa vähennysoikeutta. Jos vakuutettu on ollut vakuutettuna ennen 6.5.2004, sovelletaan vanhoja säännöksiä. Tällöin vakuutettu voi vähentää oman maksuosuutensa kokonaan, mikäli kyseinen eläketurva on vastannut eduiltaan enintään rekisteröityä lisäeläketurvaa.

ETA-alueen ulkopuolisesta vakuutuslaitoksesta otetun yksilöllisen eläkevakuutuksen maksut ovat sen sijaan palkkaa ja näin ollen työntekijän maksuosuus ei ole vähennyskelpoinen tietyin poikkeuksin.

Kuolemantapauskorvauksen verotus

Kuolemantapauskorvauksen verotus muuttui vuoden 2018 alusta siten, että kuoleman perusteella lähiomaisille maksettavat vakuutuskorvaukset kuuluvat jatkossa kokonaisuudessaan perintöverotuksen piiriin.

Jos perittävä on kuollut viimeistään 31.12.2017, sovelletaan verotuksessa vanhoja sääntöjä, eli kuolemantapauskorvauksesta osa voi olla lähipiirille verovapaata tuloa. Vanhojen sääntöjen mukaan vakuutetun leski voi saada korvauksesta perintöverosta vapaasti 50 prosenttia tai vähintään 35 000 euroa, ja muu vakuutetun lähipiiriin kuuluva henkilö voi saada verovapaasti enintään 35 000 euroa.

Eläkevakuutukseen liittyvä kuolemantapauskorvaus

Kuolemanvaravakuutus liittyy eläkevakuutukseen silloin, kun vakuutuskorvauksen määrä on kytketty eläkevakuutuksen säästösummaan tai maksettujen vakuutusmaksujen määrään.

Ennen vuoden 2010 veromuutosta kuolemanvaravakuutuksen maksu ei ollut verotuksessa vähennyskelpoista menoa. Hallituksen esityksen antamispäivänä 18.9.2009 ja sen jälkeen otettuun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen kuolemanvaravakuutuksen maksut ovat pääomatuloista vähennyskelpoisia 5 000 euroon saakka (kuitenkin enintään yhteensä 5 000 euroa mukaan lukien eläkevakuutukset ja ps-tilit). Samalla vakuutuskorvausten tulovero- ja perintöverokohtelu muuttui.

Tuloverotuksessa eläkevakuutukseen liittyvän kuolemanvaravakuutuksen vakuutuskorvaus on veronalaista pääomatuloa eläkesäästön määrään asti. Ylimenevä osa on verovapaata tuloa tuloverotuksessa, jos saajana on lähiomainen tai vakuutetun kuolinpesä.

Lähiomaisia ovat vakuutetun puoliso, häneen suoraan ylenevässä tai

alenevassa polvessa oleva perillisensä, ottolapsensa tai tämän rinta-perillinen, kasvattilapsi taikka puolison lapsi. Jos saaja on joku muu, kuolemanvaravakuutuksen vakuutuskorvaus on hänelle veronalaista tuloa kokonaisuudessaan.

Kuolemantapauskorvaus on perintöverosta vapaata siltä osin, kun korvaus on tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Tämän osan ylittävä kuolemantapauskorvaus on veronalaista perintöverotuksessa.

Ennen 18.9.2009 otetun vakuutuksen vakuutusmaksut eivät ole vähennyskelpoisia tuloverotuksessa, joten korvaus ei ole tuloverotuksessa myöskään veronalaista tuloa, jos korvauksen saaja on lähiomainen tai kuolinpesä. Korvaus verotetaan perintöverotuksessa.

Esimerkki: Eläkevakuutukseen liittyvän kuolemantapauskorvauksen verotus

Ville Vakuuttajan kuoltua hänen Kaisa-tyttärelleen maksettiin eläkevakuutuksen säästö määrän verran kuolemantapauskorvausta. Villen eläkevakuutus oli uusien sääntöjen mukainen, joten korvaus on kokonaan verotettavaa pääomatuloa tuloverotuksessa.

Eläkevakuutukseen liittymättömän henkivakuutus

Eläkevakuutukseen liittymättömien säästöhenki- ja riskihenkivakuutusten kuolemantapauskorvaukset eivät ole verotettavaa tuloa tuloverotuksessa, kun korvauksen saaja on lähiomainen tai kuolinpesä.

Korvaus on kuitenkin kokonaan veronalaista perintöverotuksessa (lukuun ottamatta viimeistään 31.12.2017 kuolleen vakuutetun lähiomaisten vapaaosaa). Jos vakuutetun perii puoliso, kannattaa edunsaajaksi valita tietyissä tapauksissa kuolinpesä puolison sijaan. Veroetua voi realisoitua, jos ensin kuollut puoliso on varakkaampi ja pesän varoista maksetaan tasinkoa, johon siis voi sisältyä edunsaajamääräyksen nojalla kuolinpesälle maksettu kuolemantapauskorvaus. Tasingosta ei tarvitse maksaa veroa.

Esimerkki: Kuolemantapauskorvauksen verotus

Simo Säästäjä menehtyi. Simolla oli säästöhenkivakuutus, jossa korvaussumma oli 1 000 000 euroa. Leila Leski peri edesmenneen puolisonsa. Simon ja Leilan kaikki omaisuus on avio-oikeuden alaista ja Simo oli kuolinhetkellään Leilaa varakkaampi.

Edunsaajaksi merkitty leski: Leila maksaa perintöveroa puoliso-vähennyksen (90 000 euroa) jälkeen verotettavasta 910 000 euron osuudesta 135 300 euroa. Leilalle jää käteen 864 700 euroa.

Edunsaajaksi merkitty kuolinpesä: Simon kuoleman jälkeen tehtävässä osituksessa tulee kuolinpesän maksettavaksi 500 000 euron verovapaa tasinko Leilalle. Pesän säästö on tämän jälkeen 500 000 euroa. Leskivähennyksen jälkeen Leila maksaa perintönä saamastaan omaisuudesta 55 300 euroa veroa, ja käteen jäisi tällöin 944 700 euroa (sisältäen perinnön lisäksi tasingon).

Kun edunsaajan on kuolinpesä lesken sijaan, Leila saisi siis henkivakuutuskorvauksesta 80 000 euroa enemmän käteen.

3.3 Kapitalisaatiosopimukset

Kapitalisaatiosopimus on vakuutusyhtiön ja asiakkaan välinen sijoitus sopimus. Kapitalisaatiosopimus poikkeaa muista vakuutusyhtiön kanssa tyypillisesti solmittavista sopimuksista siinä, ettei kapitalisaatiosopimuksessa ole vakuutettua henkilöä eikä kolmatta osapuolta edunsaajana.

Kapitalisaatiosopimuksessa sijoittaja maksaa vakuutusyhtiölle joko kertamaksun tai maksun useammassa erässä. Vakuutusyhtiö sijoittaa varat joko oman harkintansa mukaan tai sijoittaja päättää varojen sijoittamisesta. Tästä riippumatta vakuutusyhtiö kuitenkin omistaa sijoitukset.

Vakuutusyhtiö maksaa sovittuna ajankohtana sijoittajalle kapitalisaatiosopimukseen sijoitetut varat ja niille kertyneen tuoton. Sijoittaja maksaa vakuutusyhtiölle sovittun palkkion.

Vuodesta 2020 alkaen tuloverolaisissa on ollut säännökset kapitalisaatiosopimuksesta saatavien tuottojen sekä kapitalisaatiosopimuksen luovutusten verotuksesta. Keskeiset muutokset liittyvät kapitalisaatiosopimuksesta saatavien tuottojen laskemiseen ja tappioiden vähentämiseen. Kapitalisaatiosopimuksen luovutukseen sovelletaan pääsääntöisesti luovutusvoittoverotusta koskevia säännöksiä lukuun ottamatta tuloverolain 46 §:n 1 momentissa tarkoitettua hankintameno-olettaa. Luovuttaja voi siten vähentää vain todellisen hankintamenoa.

Kapitalisaatiosopimuksen sisällä sijoitetuille varoille saatuja tuottoja ei veroteta sijoittajan verotuksessa niiden kertyessä. Kapitalisaatiosopimus mahdollistaa aktiivisen salkunhoidon ilman verojen maksua ennen sijoitusten lunastamista. Esimerkiksi osingot ja luovutusvoitot voidaan sijoittaa kapitalisaatiosopimuksen sisällä uudelleen vähentämättä osinkoveroa tai luovutusvoittoveroa.

Sijoittaja maksaa veroa kapitalisaatiosopimuksesta saadusta tuotosta vasta nostatessaan varoja kapitalisaatiosopimuksesta, siis silloin kun vakuutusyhtiö maksaa varoja sijoittajan tilille. Kapitalisaatiosopimuksesta saatu veronalainen tulo on se suhteellinen osuus, joka maksuhetkellä vastaa jäljellä olevan tuoton osuutta jäljellä olevasta säästömäärästä. Tuotoksi katsotaan se osa kapitalisaatiosopimuksen säästöstä, joka ylittää kapitalisaatiosopimuksen maksujen määrän. Kapitalisaatiosopimuksen perusteella suoritettavat maksut eivät ole erikseen vähennyskelpoisia, mutta ne huomioidaan veronalaista tuloa laskettaessa.

Kapitalisaatiosopimuksesta voi syntyä tappiota, jos kapitalisaatiosopimuksesta saatujen suoritusten määrä alittaa kapitalisaatiosopimukseen maksettujen maksujen määrän. Sijoitusten menestyessä huonosti luonnollinen henkilö on vuoden 2020 alusta voinut kapitalisaatiosopimuksesta aiheutuneen tappion puhtaasta pääomatu-

losta luovutustappioiden jälkeen kapitalisaatiosopimuksen päättymisvuonna. Tappio otetaan huomioon pääomatulolajin tappiota vahvistettaessa siltä osin kuin sitä ei verovuonna ole voitu vähentää. Tappiota ei oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa eikä siitä saa alijäämähyvitystä.

Kapitalisaatiosopimuksen perintövero

Perillisen tai testamentinsaajan on suoritettava perintöveroa perintönä tai testamentilla saamistaan kapitalisaatiosopimukseen perustuvista oikeuksista vastaavalla tavalla kuin muustakin perinnöstä.

Kapitalisaatiosopimukseen sijoittaneen henkilön kuollessa sopimus ei eräänny, vaan sopimuksen uudeksi omistajaksi tulee vainajan perilliset tai testamentinsaajat. Kapitalisaatiosopimuksen perintöveroarvoksi katsotaan sopimuksen käypä arvo perinnönjättäjän kuolinhetkellä. Käypänä arvona pidetään oikeuskäytännön perusteella sopimuksen takaisinostoarvoa perinnönjättäjän kuolinhetkellä. Perintövero kannetaan sopimuksen perintöveroarvosta.

Sopimusosapuolen vaihtuminen ei muuta kapitalisaatiosopimuksen tuottoa tai pääoma-arvoa perinnönsaajan ja vakuutusyhtiön välisessä suhteessa. Perinnönsaajan tai kuolinpesän tuloverotuksessa perityn kapitalisaatiosopimuksen pääoma-arvoksi eli hankintamenoksi katsotaan kuitenkin perintöverotuksessa vahvistettu arvo. Kun kapitalisaatiosopimus ostetaan takaisin, perinnönsaajan muuksi veronalaiseksi pääomatuloksi katsotaan sopimuksen takaisinostohinnan ja perintöverotuksessa vahvistetun arvon erotus.

3.4 Ps-tili

Pitkäaikaissäästämisen tilit eli ps-tilit ovat verotuetun eläkesäästämisen muoto. Valtio tukee ps-säästämistä verovähennyksellä. Aiemmin vastaava verovähennys koski vain eläkevakuutuksia.

Ps-säästäminen on ajallisesti sitovaa. Vaikka ps-tilille siirretyt säästöt ovat säästäjän omaisuutta, niitä ei saa käyttöön ennen virallista eläkeikää. Säästöjä ei voi myöskään käyttää lainan panttina ilman korotettuja veroseuraamuksia.

Ps-tilille voi siirtää vain käteistä rahaa, ei esimerkiksi olemassa olevaa arvo-osuustiliä tai osakesijoituksia. Samoin ps-tililtä voi aikanaan nostaa vain rahaa.

Ps-tilin säästöjä voi sijoittaa pörssiyhtiöiden osakkeisiin, sijoitusrahastoihin, joukkovelkakirjoihin tai talletuksiin. Johdannaisiin kuten optioihin ja warrantteihin voi sijoittaa vain rajoitetusti suojautuakseen säästövarojen arvonalentumiselta.

Ps-tilin säästöjen sijoituskohteita voi muuttaa säästöaikana ilman veroseuraamuksia. Pankit ja muut ps-tilien tarjoajat voivat kuitenkin rajoittaa tarjoamiensa ps-tilien sijoituskohteiden valikoimaa.

Säästäjä voi siirtää säästövaransa toiselle palveluntarjoajalle tai vapaaehtoiseen eläkevakuutukseen vakuutusyhtiölle. Jos uusi sopimus täyttää laissa määrättyt ehdot, siirtoa ei veroteta säästövarojen nostona.

Ps-tilin säästöjä verotetaan vasta niiden nostovaiheessa. Veroa maksetaan sekä säästö pääomasta että sille kertyneestä tuotosta.

Esimerkki: Pitkäaikaissäästäjän tuottolaskelma

Pirjo Säästäjä aikoo ryhtyä osake- tai rahastosäästäjäksi 20 vuoden päästä koittavien eläkepäiviensä varalle. Pirjo tekee suuntaa antavan laskelman selvittääkseen ps-säästämisen verovähennyksen säästöaikaista hyötyä.

	Tavallinen säästäminen	Ps-tili
Pirjon vuotuiset säästöt	3 500 euroa	5000 euroa (3 500 + verotuki 1500)
Säästöt 20 vuodessa	70 000 euroa	100 000 euroa
Oletettu vuosituotto 5 %	+51 520 euroa	+73 600 euroa
Pääoma sijoituskauden lopussa	121 520 euroa	173 600 euroa

Säästöjen verovähennys

Ps-tilille siirretyistä säästöistä voi tehdä vähennyksen verotuksessa. Vuosittain voi tehdä enintään 5 000 euron vähennyksen, joten sitä enempiä ps-tilille ei vuosittain kannata säästää, sillä myös säästö-pääomasta maksetaan verot säästöjen nostovaiheessa.

Verovähennys tehdään ensisijaisesti pääomatuloista, kuten osingoista ja myyntivoitoista. Kun vähennyksen veroprosentti on 30, verohyöty on enimmillään 1 500 euroa. Mikäli veronalaisien pääomatulojen määrä olisi yli 30 000 euroa, verohyöty olisi enimmillään 1700 euroa eli pääomatulon korotetun tuloveroprosentin mukainen.

Vähennyskelpoisia ovat omat tai puolison tekemät ps-tilin maksut. Esimerkiksi vanhempien lapsensa puolesta tekemät säästöt eivät ole vähennyskelpoisia.

Jos pääomatuloja ei ole tai pääomatulot eivät riitä maksujen vähentämiseen, tehdään vähennys ansiotuloista menevistä veroista erityisenä alijäämähyvityksenä. Silloin pääomatuloista vähentämättä jääneistä maksuista 30 prosenttia vähennetään ansiotulosta menevästä verosta.

Jos varoihin oikeutettu puoliso ei pysty tekemään edes alijäämähyvitystä, siirretään se viran puolesta puolison verotuksessa tehtäväksi. Pääomatulolajin tappiota ps-tilin maksujen perusteella ei vahvisteta.

Esimerkki: PS-tilin verovähennys

Pekka Säästäjä on päättänyt säästää ps-tililleen osakesijoituksia varten 3 000 euroa vuodessa. Verovähennys pienentää Pekan veroja 900 euroa vuodessa (30 % 3 000 eurosta). Vähennyksen verohyöty on sama riippumatta siitä, tehdäänkö vähennys Pekan pääomatuloista vai alijäämähyvityksenä ansiotulojen veroista.

Tuottojen verovapaus

Ps-säästöjen tuottoja ei säästöaikana veroteta. Säästäjä saa tuotot bruttona ps-tilille ja voi sijoittaa ne uudelleen. Näin siis korkotulot, joukkolainan kuponnikorot, indeksihyvitykset sekä osakkeiden ja rahasto-osuuksien myyntivoitot ovat säästöaikana verovapaita.

Myös ps-tilille maksetut pörssiyhtiöiden osingot ovat säästöaikana verovapaita. Poikkeuksena ovat ulkomaiset osingot, joista ei hyvitetä ulkomailla maksettua osinkoveroa.

Esimerkki: Pitkäaikaissäästäjän osakekauppojen verotus

Alli Ajoittaja ostaa yhtiön X-osakkeita 3 000 eurolla. Osakkeiden arvo nousee alle vuodessa kaksinkertaiseksi, joten Alli kotiuttaa voitot, ja sijoittaa ne uudelleen.

Jos Alli tekee osakekaupat ps-tilin sisällä, hänellä on 6 000 euroa sijoitettavaksi uudelleen, koska osakkeiden tuottoa ei säästöaikana veroteta. Jos Alli sijoittaa osakkeisiin suoraan, hän maksaa ensin 3 000 euron myyntivoitosta veroa 900 euroa (30 %), joten hänelle jää uudelleensijoitettavaksi 5 100 euroa.

Kulut ja tappiot

Ps-tilin kulut ja sijoituksiin liittyvät tappiot eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia. Tappiot vaikuttavat verotukseen vain säästövarojen ja aikanaan ulosmaksettavaa veronalaista suoritusta pienentävinä erinä. Ps-sopimuksesta aiheutuvat muut kulut kuin ps-sopimuksen maksut eivät ole verotuksessa vähennyskelpoisia.

Ps-tilin palveluntarjoajaa valitessa kulut kannattaa selvittää tarkasti, sillä kulut leikkaavat tuottoja ja pieniltäkin vaikuttavien vuosikulujen merkitys korostuu pitkällä aikavälillä. Sijoittamisen kulut vaihtelevat ps-säästämisessäkin sijoituskohteiden mukaan, kun esimerkiksi osakkeiden tai rahasto-osuuksien ostoista ja myynneistä veloitetään.

Ps-tiliin voi liittyä lisäkuluja esimerkiksi tilin avaamisesta, tilin hallinnoinnista ja säästöjen nostosta.

Nostojen verotus

Kun ps-tilin säästöjä aletaan eläkeiässä nostaa, ne verotetaan pääomatulona. Veroa menee sekä säästöpääomasta että sille kertyneestä tuotosta, kun yleensä sijoittaja maksaa veroja vain sijoitusten tuotoista tai koroista.

Esimerkki: Pitkäaikaissäästäjän verotuslaskelma

Pirjo Säästäjä teki suuntaa antavat laskelmat 20 vuoden sijoituksille oletetulla 5 % vuosituotolla. Ps-tilillä hänen säästöpääomansa olisi kasvanut 173 600 euroon ja vapaasti säästään 121 520 euroon.

Pirjo laskee vielä säästöjen verotuksen: ps-tilillä häneltä menisi pääomatulovero koko säästöpääomasta, kun tavallisesti hän maksaisi veroa vain saamastaan myyntivoitosta.

	Tavallinen säästäminen	Ps-tili
Pirjon vuotuiset säästöt	3 500 euroa	5000 euroa (3 500 + verotuki 1500)
Säästöt 20 vuodessa	70 000 euroa	100 000 euroa
Oletettu vuosituotto 5 % euroa	+51 520 euroa	+73 600 euroa
Pääoma sijoituskauden lopussa	121 520 euroa	173 600 euroa
Veronalaiset tulot	51 520 euroa (=myyntivoitto)	173 600 (=koko pääoma)
Vero 30 %*	-15 456 euroa	-52 080 euroa
Säästöt verojen jälkeen	106 064 euroa	121 520 euroa

*Verot on laskettu 30 prosentin verokannalla, koska ps-tilin säästöt on nostettava erissä, jolloin esimerkin luvuilla vuosittainen nosto jää alle 30 000 euroon. Myös tavallisessa säästämisessä nostoja voi suunnitella siten, että verotettava osuus jää vuosittain alle 30 000 euroon.

Oikeastaan ps-tilin veroetu on veronmaksun siirtoa: säästöaikana saa verovähennyksiä, mutta säästöt ja niiden tuotot verotetaan, kun varoja eläkkeellä nostaa. Verovähennysten lopullinen hyödyllisyys siis selviää vasta säästöajan lopussa, kun tiedetään, millainen tuotto säästöille ja veroedulle on saatu.

Koska eläkesäästäminen on jopa kymmeniä vuosia kestäväää säästämistä, ps-tiliin liittyvä lainsäädännön muuttumisen riskejä. Pääomatuojen vero on 30 tai 34 prosenttia, mutta kahdenkymmenen vuoden kuluttua se voi olla jotain muuta.

Nostojen jaksottaminen

Ps-tilin säästöjen vähennyskelpoisuuden ehtona olevaa eläkeikää nostettiin vuoden 2017 alusta lähtien. Ps-tilin säästöjä voi alkaa nostaa aikaisintaan, kun on saavuttanut syntymävuoden ja sopimuksen tekoajan perusteella määräytyvän iän. Säästöjen nostaminen tulee ajoittaa 10 vuodelle tai sitä pidemmälle ajalle.

Taulukko: PS-tilin säästöjen nostamisen alkaminen

Syntymävuosi	Eläkeikä
<i>Jos sopimus on tehty ennen 1 päivä tammikuuta 2013:</i>	
1957 tai aiemmin	63
1958–1961	64
1962–1972	65
1973–1984	66
1985–1997	67
1998 tai myöhemmin	68
<i>Jos sopimus on tehty ennen 1 päivä tammikuuta 2013:</i>	
1957 tai aiemmin	68
1958–1961	69
1962 tai myöhemmin	70

Eläkeiän lähestyessä voi olla tarkoituksenmukaista vähentää Ps-tilillä arvopaperisijoitusten painoa ja siten vähentää mahdollisten kurssilaskujen vaikutuksia lopulliseen nostopääomaan.

Esimerkki: Eläkesäästöjen nostaminen ps-tililtä

Erkki Eläkesäästäjän ps-tilin rahastosijoitusten markkina-arvo oli 30 000 euroa, kun hän täytti 68 vuotta. Erkki alkoi sopimuksen mukaan nostaa tililtä varoja. Erkki on tehnyt ps-sopimuksen 1.1.2013 jälkeen ja hän on syntynyt vuonna 1957.

Ensimmäisenä vuonna Erkki sai nostaa tililtä kymmenesosan säästöistään. Hän myi siis rahasto-osuuksia 3 000 eurolla.

Toisena nostovuonna Erkin jäljellä olevien ps-säästöjen markkina-arvo oli laskenut 10 % eli 24 300 euroon. Nyt Erkki sai nostaa yhdeksäsosan säästöistään, joten hän myi rahasto-osuuksia 2 700 eurolla.

Kolmantena vuonna Erkin rahastosijoitusten arvo ps-tilillä oli noussut 10 %, joten säästöjen markkina-arvo oli noin 23 760 euroa. Erkki sai nostaa potista kahdeksäsosan eli noin 2 970 euroa.

Kertanosto poikkeustilanteessa

Poikkeustilanteessa ps-tilin säästöt voi nostaa ennen virallista eläkeikää ilman korotettuja veroseuraamuksia. Poikkeustilanteita ovat vuoden kestänyt työttömyys, työkyvyttömyys tai osatyökyvyttömyys, avioero tai puolison kuolema.

Poikkeustilanteessa ps-säästöt voi nostaa kerralla. Säästöistä ja niille kertyneistä tuotoista menee pääomatulovero.

Jos muutoin nostaa ps-tilin säästöt ennen virallista eläkeikää, säästöajan verovähennysten hyöty leikataan korottamalla nostojen verotusta. Ennenaikaisesta nostosta peritään pääomatuloverot korotettuna 50 prosentilla. Sama veronkorotus seuraa, jos nostaa säästöt

lyhemmän ajan kuluessa kuin säännöt kyseisessä tapauksessa sallivat.

Verotus säästäjän kuollessa

Ps-säästäjän kuollessa ps-tilin nostamatta jääneet säästöt siirtyvät kuolinpesälle tai testamentinsaajalle. Säästöt verotetaan ensin kuolinhetken arvon mukaan kuolinpesän tai testamentinsaajan pääomatulona. Sen jälkeen jäljellejäänyt osa verotetaan perintöverotuksessa perintönä.

Säästöjen ja muun perinnön määrästä riippuen perintövero on I veroluokassa (muun muassa sukulaiset ylenevässä tai alenevassa polvessa) 0–20 prosenttia. Kahdenkertaisen veron poistamiseksi säästövaroista tuloverotuksessa menevä vero vähennetään perityn omaisuuden arvosta perintöverotuksessa. Ps-sopimuksen varoista ei saa 35 000 euron huojennusta, vaikka saajana olisi lähiomainen tai kuolinpesä.

3.5 Vakuutusten erityinen verotusmenettely

Vuodesta 2020 lukien kapitalisaatiosopimuksiin, säästöhenkivakuutuksiin tai eläkevakuutuksiin liittyvä verotuksen lykkääntymisetu saatetaan menettää sinä vuonna, jona sijoituskohteiden tuotot ovat kertyneet vakuutusyhtiölle, ja jona ne ovat olleet verovelvollisen nostettavissa. Sääntelyn taustalla on tavoite puuttua keinotekoisluonteisiin vakuutussopimuksin toteutettuihin järjestelyihin, joissa verovelvollisella on tosiasiallisesti oikeus käyttää tai tämä on tosiasiallisesti käyttänyt kohde-etuuteen kuuluvia oikeuksia.

Vakuutusten erityinen verotusmenettely, jossa lykkääntymisetu voidaan menettää, edellyttää vakuutuksenottajalla tai tämän määräämällä henkilöllä olevan oikeus käyttää tiettyä yhtä tai useampaa sopimuksen kohde-etuutta koskevaa oikeutta.

Tällaisia oikeuksia voivat olla

1) oikeus päättää kohde-etuuteen liittyvän määräys- tai äänivallan käyttämisestä

2) oikeus päättää siitä, kenelle tai millä ehdoilla kohde-etuutena oleva varallisuus luovutetaan

3) oikeus päättää kohde-etuutta koskevasta käyttö- tai hallintaoikeudesta

4) oikeus tehdä kohde-etuutena olevaan varallisuuteen liittyviä toimeksiantoja tai muita kohde-etuuteen liittyviä sopimuksia vakuutusyhtiön puolesta kolmannen osapuolen kanssa

Vakuutusyhtiölle maksetut palkkiot saa vähentää

Verotettava nettotuotto lasketaan vähentämällä vakuutusyhtiön saamista tuotoista, kuten osinko- ja korkotuloista ja arvopapereiden myyntituloista, vakuutusyhtiölle aiheutuneet todelliset hankintameno- ja muut suorituksiin välittömästi liittyvät tulonhankkimismenot, mukaan lukien lähdevero.

Verovelvollinen saa vähentää vakuutuksesta tai sopimuksesta vakuutusyhtiölle maksamansa palkkiot, jotka on vähennetty sopimuksen säästöstä. Jos verovelvollinen ei voi selvittää todellista hankintamenoa, voi verovelvollinen vähentää hankintameno-olettamaa vastaavan määrän.

Verotettava nettotuotto verotetaan omana pääomatulotyyppinä – esimerkiksi vakuutusyhtiön saamia osinkoja ei veroteta verovelvollisen saamina osinkoina. Verovuoden nettotappio ei ole vähennyiskelpoinen.

Erityisessä verotusmenettelyssä verotettu määrä vähennetään myöhemmin vakuutussuorituksena, takaisinostoarvona tai muuna suorituksena saadusta veronalaisesta määrästä.

4 OSAKESÄÄSTÖTILIN VEROTUS

4.1 Tilillä olevien varojen tuotto

4.2 Tilitä nostetut tuotot

4.3 Tilin tappio

4.4 Tilin kulut

4.5 Tilillä olevien varojen siirtäminen

4.6 Tilin lakkaaminen

Osakesäästötili on vuoden 2020 alusta voimaan tullut osakesäästämisen muoto. Säästäjä solmii luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kanssa säästämistä koskevan sopimuksen, jonka ehtojen mukaan rahavarat tulee tallettaa säästäjän henkilökohtaiselle osakesäästötilille edelleen sijoitettavaksi julkisesti noteerattujen yhtiöiden osakkeisiin.

Alun perin osakesäästötilille talletettavien varojen enimmäismäärä oli 50 000 euroa, mutta enimmäismäärää korotettiin 100 000 euroon vuoden 2024 alusta lukien.

Osakesäästötilillä sijoitetuille varoille saatuja tuottoja ei veroteta sijoittajan verotuksessa niiden kertyessä. Osakesäästötilin tuotto verotetaan vasta silloin, kun osakesäästötililtä nostetaan varoja. Osakesäästötililtä nostettu tuotto on veronalaista pääomatuloa.

Osakesäästötili mahdollistaa aktiivisen salkunhoidon ilman verojen maksua ennen sijoitusten lunastamista. Esimerkiksi osingot ja luovutusvoitot voidaan sijoittaa osakesäästötilin sisällä uudelleen vähentämättä osinkoveroa tai luovutusvoittoveroa.

4.1 Tilillä olevien varojen tuotto

Osakesäästötilillä olevien arvopapereiden luovutuksista ei synny luovutushetkellä veronalaista luovutusvoittoa eikä vähennyskelpoista luovutustappiota, eikä osakesäästötilillä olevista varoista saaduilla tuotoilla ole välittömiä verovaikutuksia osakesäästötilin sisällä. Osakesäästötilin tuotto on veronalaista vasta, kun tuottoa nostetaan osakesäästötililtä.

Osakesäästötilillä olevien kotimaisten osakkeiden perusteella saatu osinko on osakesäästötilin tuottoa, jota verotetaan vasta kun varoja nostetaan tililtä. Osakesäästötilin tuottoa on myös tilillä olevien osakkeiden perusteella osinkona saadut osakkeet tai merkintäoikeudet.

Osakesäästötilillä olevien ulkomaisen yhtiön osakkeista saatu osinko on osakesäästötilin tuottoa, joten verotus tapahtuu vasta nostettaessa varoja osakesäästötililtä. Siitä huolimatta, että ulkomaisen

yhtiön osingosta olisi pidätetty lähdevero maksajan kotivaltiossa, pidetään osakesäästötilin tuottona aina sijoittajan saamaa osingon nettomäärää (osingon bruttomäärä vähennettynä ulkomailla pidätetyllä lähdeverolla).

Vaikka maksajan kotivaltio olisi perinyt enemmän lähdeveroa kuin Suomen ja kyseisen valtion välinen verosopimus sallii tai verosopimusta ei ole, pidetään osakesäästötilin tuottona silti vain sijoittajan saamaa osingon nettomäärää. Lähdeveroja, jotka on peritty osakesäästötilillä olevien ulkomaisten yhtiöiden osakkeiden perusteella saadusta osingosta, ei voida hyvittää verovelvollisen verotuksessa kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain mukaisesti.

Jos sijoittaja saa osingosta maksajan kotivaltiossa pidätetyn lähdeveron takaisin itselleen osingon saantiajankohdan jälkeen, pidetään palautettua lähdeveron määrää osakesäästötililtä nostettuna tuottona sinä verovuonna, jolloin lähdeveron palautus on maksettu sijoittajalle. Sijoittaja on velvollinen ilmoittamaan takaisin saamansa lähdeveron määrään Verohallinnolle ja osakesäästötilin palveluntarjoajalle. Mahdollisista laiminlyönneistä voidaan määrätä veronkorotus.

4.2 Tililtä nostetut tuotot

Kun varoja nostetaan osakesäästötililtä, varat jaetaan tuottoon ja pääomaan.

Osakesäästötililtä nostettu tuotto katsotaan veronalaiseksi pääomatuloksi. Osakesäästötilin tuotoksi varoja nostettaessa katsotaan se osa säästövarojen käyvästä arvosta, joka ylittää osakesäästötilille tehtyjen rahasuoritusten määrän. Varoja nostettaessa tuotoksi katsotaan se suhteellinen osuus, joka nostohetkellä vastaa osakesäästötilillä jäljellä olevan tuoton osuutta jäljellä olevasta säästövarojen määrästä, kun ylimenevä osuus katsotaan pääoman palautukseksi.

Pääoman palautus ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Pääoman palautus pienentää osakesäästötilille tehtyjen rahasuoritusten kokonaismäärää tulevien nostojen verotusta silmällä pitäen.

Hankintameno-olettamia, valuuttakurssien enintään 500 euron verovapaussäännöstä tai pienten luovutusvoittojen 1 000 euron verovapaussäännöstä ei sovelleta osakesäästötilin tuoton verotuksessa. Kotimaisten listattujen yhtiöiden osakkeiden perusteella saatua osinkoa koskevaa osittaista verovapautta ei myöskään sovelleta osakesäästötililtä nostettuihin varoihin.

4.3 Tilin tappio

Osakesäästötilin tappiolla tarkoitetaan tappiota, joka muodostuu osakesäästötilille tehtyjen rahasuoritusten nettomäärän ja säästövarojen käyvän arvon erotuksesta osakesäästötiliä lopetettaessa.

Osakesäästötilin tappio on vähennyskelpoinen veronalaisista pääomatuloista sinä vuonna, jona osakesäästötili lopetetaan. Jos osakesäästötilin tappiota ei voida vähentää kokonaisuudessaan lopettamisvuonna, otetaan tappio huomioon pääomatulolajin tappiota vahvistettaessa.

Pääomatulolajin tappio vähennetään seuraavan 10 verovuoden pääomatulosta sitä mukaa kuin pääomatuloa syntyy. Osakesäästötilin tappiota ei oteta huomioon pääomatulolajin alijäämää vahvistettaessa.

4.4 Tilin kulut

Jos palveluntarjoaja veloittaa osakesäästötililtä palvelumaksuja tai muita sijoittamisesta aiheutuneita kuluja, vähennetään nämä osakesäästötilin tuotosta. Kuluja voivat olla esimerkiksi tilinhoito- ja säilytysmaksut, kaupankäyntipalkkiot ja ulkomaisten pörssien varainsiirto- ja transaktioverot. Osakesäästötililtä veloitetut kulut tulevat siis huomioiduksi verotuksessa, kun varoja nostetaan osakesäästötililtä tai lopetettaessa osakesäästötili.

Osakesäästötililtä veloitetut kulut eivät ole erikseen verotuksessa vähennyskelpoisia omaisuuden hoidosta ja säilyttämisestä aiheutuneina menoina. Jos kuluja on veloitettu muulta kuin osakesäästötililtä, sijoittaja voi vähentää kulut omaisuuden hoidosta ja säilyttämisestä

aiheutuneina menoina. Tällöin kuluja ei oteta huomioon laskettaessa osakesäästötilin tuottoa tai osakesäästötilillä olevia varoja.

Jos osakesäästötilille talletetut varat ovat sijoittajan lainaamia varoja, voidaan velasta maksettuja korkoja pitää sijoittajan verotuksessa vähennyskelpoisina tulonhankkimisvelan korkoina sekä tulonhankkimisvelan nostamiseen liittyviä kuluja vähennyskelpoisina tulonhankkimisesta aiheutuneina menoina. Tulonhankkimisvelkaan liittyviä korkoja tai lainannostokuluja ei oteta huomioon laskettaessa osakesäästötilin tuottoa tai osakesäästötilillä olevia varoja.

4.5 Tilillä olevien varojen siirtäminen

Jos säästäjä on tehnyt toisen osakesäästötilisopimuksen, voidaan kertyneet säästövarat siirtää suoraan toisen sopimuksen osapuolella olevalle palveluntarjoajalle. Säästövaroja ei katsota nostetuksi tai osakesäästötiliä lopetetuksi, jos verovelvollinen irtisanoo sopimuksen ja tekee uuden osakesäästötiliä koskevan sopimuksen toisen palveluntarjoajan kanssa, jos tilillä olevat varat siirretään suoraan uuden sopimuksen osapuolella olevalle palveluntarjoajalle.

Osakesäästötilillä oleviin varoihin kohdistuu kielto lahjoittaa varoja. Kiellon vastainen lahjoitus rinnastuu varojen nostamiseen osakesäästötililtä, mitä verotetaan sen mukaisesti. Lisäksi varojen lahjoittaminen saattaa johtaa lahjaveroseuraamuksiin.

4.6 Tilin lakkaaminen

Osakesäästötilisopimus lakkaa säästäjän kuollessa, jolloin oikeus varoihin siirtyy säästäjän oikeudenomistajille.

Tilisopimuksen lakkaamisesta ei verovelvollisen kuollessa synny tuloverotuksessa veronalaista tuloa eikä vähennyskelpoista tappiota. Osakesäästötilillä olevat varat otetaan huomioon perintöverotuksessa. Varat arvostetaan perintöverotuksessa käypään arvoon kuten muutkin vastaavat suorat osakesijoitukset.

5 LUOVUTUSVOITTOJEN JA -TAPPIOIDEN VEROTUS

- 5.1 Luovutusvoiton laskeminen
- 5.2 Hankintameno-olettama
- 5.3 Todellinen hankintameno
- 5.4 Luovutustappion vähennysoikeus
- 5.5 Optiot ja termiinit
- 5.6 Warrantti
- 5.7 Virtuaalivaluutat
- 5.8 Varainsiirtovero

Myyntivoittoa tai myyntitappiota syntyy, kun omaisuutta myydään. Myyntivoittoa eli luovutusvoittoa syntyy, kun myydyn omaisuuden myyntihinta on korkeampi kuin sen hankintahinta. Myyntitappiota eli luovutustappiota taas syntyy, kun omaisuus luovutetaan hankintahintaa alhaisemmalla hinnalla.

5.1 Luovutusvoiton laskeminen

Luovutusvoitot ilmoitetaan veroilmoituksessa pääomatuloina. Jokaisen kaupan tai muun luovutuksen voitto lasketaan erikseen. Voitosta tehtyjen vähennysten jälkeen koko jäännös on verotettavaa pääomatuloa.

Jos vuoden aikana myytyjen arvopaperien tai muun omaisuuden yhteenlasketut myyntihinnat ovat enintään 1 000 euroa, voitto on verovapaa riippumatta siitä, miten paljon voittoa sijoittaja on saanut. Säännöstä sovellettaessa ei oteta huomioon sellaisen omaisuuden luovutuksia, joista saatu voitto on muualla laissa säädetty verovaaksi, kuten oman asunnon tai tavanomaisen koti-irtaimiston tai muun siihen rinnastettavan henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettun omaisuuden luovutuksia.

Esimerkki: Pienten kauppojen verovapaus

Niilo Nuorukainen sai rippilahjaksi osakkeita, joiden arvo on yhteensä 800 euroa. Niilolla on tarve saada rahaa, joten hän hyödyntää pienten kauppojen verovapautta ja myy 800 euron osakkeet. Koska Niilo ei vuoden aikana myynyt muita arvopapereita tai omaisuutta, ei häneltä peritä veroa.

Luovutusvoiton laskemiseen on kaksi vaihtoehtoa: myyntihinnasta vähennetään todellinen hankintameno tai hankintameno-olettama. Veronalaisen luovutusvoiton määräytymiseen vaikuttavat omistus-aika ja tapa, jolla omaisuus on saatu. Verovelvollinen voi valita itselleen edullisemmän tavan laskea luovutusvoitto.

Hankintameno-olettamaa voidaan käyttää myös esimerkiksi silloin, kun todellista hankintamenoa ei voida määrittää. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi asiakassuhteen perusteella saatujen osakkeiden kohdalla.

Esimerkki: Asiakassuhteen perusteella saatujen osakkeiden myynnin verotus

Selma Säästäjä on saanut asiakkuutensa perusteella Sammon osakkeen vuonna 1987. Selma on nyt päättänyt myydä osakkeen. Hän saa osakkeesta 2 000 euroa.

Selma voi vähentää 40 prosenttia luovutushinnasta eli 800 euroa hankintameno-olettamana. Selman on siten maksettava vain 1 200 euron summasta veroa, joka on 30 prosentin pääomatuloverokannalla laskettuna 360 euroa.

Jos Selman osakkeet olisivat peräisin vuoden 1988 maksullisista uusmerkinnöistä, olisi niiden luovutusvoittovero laskettava kunkin osake-erän osalta erikseen.

5.2 Hankintameno-olettama

Yksityishenkilö voi käyttää luovutusvoiton laskemiseen todellisen hankintahinnan sijaan hankintameno-olettamaa. Silloin verotuksessa ilmoitetaan omaisuuden hankinta-aika, ja hankintameno-olettaman suuruus riippuu omistusasajasta.

Vähintään 10 vuotta omistetun omaisuuden hankintameno-olettama on 40 prosenttia myyntihinnasta. Alle 10 vuotta omistetun omaisuuden hankintameno-olettama on 20 prosenttia myyntihinnasta.

Näin ollen alle 10 vuotta omistetun omaisuuden verotettavaksi voitoksi jää 80 prosenttia myyntihinnasta. Kun verokanta on 30 prosenttia, luovutusvoiton vero on 30 prosenttia 80 prosentista eli 24 prosenttia omaisuuden myyntihinnasta.

Vastaavasti vähintään 10 vuotta omistetun omaisuuden luovutusvoiton vero on 40 prosentin hankintameno-olettaman mukaan 30

prosenttia 60 prosentista eli 18 prosenttia omaisuuden myyntihinnasta.

Jos verotuksessa käyttää hankintameno-olettamaa, ei omaisuuden myyntihinnasta voi erikseen vähentää omaisuuden hankinnasta tai myynnistä syntyneitä kuluja.

Jos arvo-osuusjärjestelmässä olevia arvopapereita tai sijoitusrahasto-osuuksia on hankittu eri aikoina, lähdetään siitä, että vanhimmat myydään ensiksi, ellei verovelvollinen pysty kirjallisesti osoittamaan muuta myyntijärjestystä. Muita kuin vanhimpia arvopapereita voi osoittaa myyneensä, kun arvopaperit ovat esimerkiksi eri arvo-osuustileillä. Jos sijoitusrahasto-osuudet eivät kuulu arvo-osuusjärjestelmään, voi myyjä yleensä yksilöidä numeroidut sijoitusrahasto-osuudet merkintänumerojen perusteella.

Osakeannissa saatujen osakkeiden omistusajan katsotaan alkavan aikaisemmin omistettujen osakkeiden hankinta-ajankohdasta, jos osakkeita merkitään aikaisemman osakeomistuksen perusteella. Jo omistetun osakkeen perusteella merkityn uuden osakkeen hankinta-aika on sama kuin aikaisemman osakkeen hankinta-aika.

Koska kantaosake ja sen perusteella merkitty uusi osake katsotaan verotuksessa omistetun yhtä kauan, on niihin sovellettava hankintameno-olettama yhtä suuri. Jos on ratkaistava uusmerkinnässä merkityn osakkeen ja aikaisemmin omistetun osakkeen keskinäinen saantijärjestys, on kantaosake hankittu ennen sen perusteella merkittyä osaketta.

5.3 Todellinen hankintameno

Jos omaisuuden todellinen hankintahinta eli hankintameno sekä sen hankkimisen ja myymisen kulut ovat olleet yhteensä suuremmat kuin 20 tai 40 prosentin hankintameno-olettama, kannattaa myyntivoiton veron laskemisessa käyttää todellista hankintahintaa. Vähennyskelpoisia kuluja ovat esimerkiksi välityspalkkiot ja varainsiirtoverot.

Lahjaksi saadun tai perityn omaisuuden hankintameno on perintö- ja lahjaverotuksessa käytetty verotusarvo. Lahjan myynnissäkin voi käyttää hankintameno-olettamaa, jos se on lahjaverotusarvoa edullisempi vaihtoehto.

Esimerkki: Hankintameno-olettaman hyödyntäminen

Olli Osakas osti yli kymmenen vuotta sitten osakkeita, joista hän maksoi kuluineen 16 000 euroa. Hän myi ne 100 000 eurolla.

Olli totesi, että 40 prosentin hankintameno-olettaman soveltaminen on edullisempaa kuin todellisen hankintamenon käyttäminen. Hänen luovutusvoitokseen jäi näin ollen 60 000 euroa, josta menee veroa 19 200 euroa (30 000 euron osalta 30 % eli 9 000 euroa ja 30 000 euron osalta 34 % eli 10 200 euroa).

• Myyntihinta	100 000	100 000
• Hankintahinta	- 15 850	
• Välityspalkkio	- 150	
• Hankintameno-olettama		- 40 000
• Myyntivoitto	84 000	60 000

Esimerkki: Luovutuksen verotus

Tuula Tupanen osti yli kymmenen vuotta sitten kiinteistön 60 000 eurolla, ja maksoi varainsiirtoveroa 3 600 euroa. Myöhemmin Tuula myi kiinteistön 84 000 eurolla. Hän maksoi siitä välityspalkkiota 2 500 euroa, joten voittoa jäi 17 900 euroa.

Vero tästä on 5 370 euroa. Todellisten kulujen vähentäminen johti tässä tapauksessa edullisempaan tulokseen kuin hankintameno-olettaman soveltaminen.

5.4 Luovutustappion vähennysoikeus

Luovutusvoitosta suoritetaan veroa samojen säännösten mukaisesti kuin muistakin pääomatuloista. Luovutusvoitot ja muut pääomatulot lasketaan yhteen ja verotettavasta osuudesta suoritetaan veroa 30 prosenttia 30 000 euroon saakka ja 34 prosenttia sen ylittävältä osin.

Oman vakituisen asunnon luovutusvoitto on verovapaa kahden vuoden yhtäjaksoisen omistuksen ja asumisen jälkeen. Omassa tai perheensä käytössä olleen tavanomaisen koti-irtaimiston myynti on verovapaata siltä osin kuin tällaisen omaisuuden luovutuksista verovuonna saadut luovutusvoitot ovat yhteensä enintään 5 000 euroa.

Sijoitusrahaston tuotto-osuuksien vaihto saman rahaston kasvusuuksiksi ja päinvastoin on verovapaata, mutta siirto saman tai eri rahastoyhtiön toiseen sijoitusrahastoon ei ole.

Omaisuuden myynnistä syntyneiden myynti- eli luovutustappioiden vähennyskelpoisuutta koskevat säännökset muuttuivat vuoden 2016 alussa. Vuoden 2015 loppuun saakka luovutustappiot olivat verotuksessa vähennyskelpoisia vain luovutusvoitoista verovuonna ja viiden seuraavan vuoden ajan. Vuodesta 2016 lähtien syntyvät tappiot vähennetään edelleen ensisijaisesti luovutusvoitoista, mutta jos luovutusvoittoja ei ole tai niiden määrä ei riitä luovutustappioiden vähentämiseen, luovutustappiot voidaan vähentää muista pääomatuloista.

Luovutustappio vähennetään muista pääomatuloista sen jälkeen, kun niistä on vähennetty tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneet luonnolliset vähennykset. Muut pääomatuloista vähennyskelpoiset menot vähennetään vasta luovutustappioiden vähentämisen jälkeen.

Jos pääomatulot eivät riitä luovutustappioiden vähentämiseen, jäännös vahvistetaan verovuoden luovutustappioksi. Jäännöstä ei huomioida ansiotulojen veroista tehtävää alijäämähyvitystä laskettaessa. Verovuoden vahvistettu luovutustappio voi tulla vähennet-

täväksi viiden seuraavan vuoden aikana luovutusvoitoista tai muista pääomatuloista.

Luovutustappiot ilmoitetaan sen vuoden veroilmoituksessa, jona tappio on syntynyt. Vanhimmat tappiot vähennetään ensimmäiseksi.

Jos kuitenkin vuoden aikana myydyn omaisuuden sekä yhteenlasketut hankintamenot että yhteenlasketut luovutushinnat ovat olleet enintään 1 000 euroa, luovutustappiota ei voi lainkaan vähentää. Rajaa määriteltäessä verovapaasti myytävän omaisuuden, kuten vakituisen asunnon ja tavanomaisen koti-irtaimiston myyntiä ei oteta huomioon.

Oman asunnon tai tavanomaisen koti-irtaimiston luovutustappio ei yleensä ole vähennyskelpoinen. Oman asunnon luovutustappion saa vähentää vain silloin, jos asunto ei ole ollut omistajan omistusaikana yhtäjaksoisesti hänen omana tai perheensä vakituisena asuntoa vähintään kahden vuoden ajan. Toisin sanoen luovutustappio on vähennyskelpoinen vain silloin, kun asunnosta vastaavassa tilanteessa saatu luovutusvoitto olisi veronalaista.

Luovutustappioksi katsotaan myös säännellyllä markkinalla kaupankäynnin kohteena olevan option raukeaminen ja arvopaperin lopullinen arvonmenetyksesi esimerkiksi konkurssissa. Luovutustappion katsotaan syntyvän sinä verovuonna, jona arvonmenetystä voidaan pitää lopullisena. Lopullisuusvaatimus voi toteutua jo konkurssiin asettamisvuonna, mikäli voidaan osoittaa, että konkurssipesästä ei jää jako-osuutta osakkeenomistajille. Tappiota, joka syntyy, kun sijoitusvakuutuksen takaisinostoarvo on alempi kuin siihen sijoitettu rahamäärä, ei voi vähentää.

Joukkovelkakirjalainan kauppaan sovelletaan luovutusvoittoa ja -tappiota koskevia säännöksiä. Jos sijoittaja siis maksaa joukkovelkakirjasta ylikurssia, hän voi vähentää ylikurssin luovutustappiona vasta joukkovelkakirjan eräännyttyä tai myytyään sen.

Vertaislainojen luovutustappiot ovat vähennyskelpoisia, mikäli vertaislainoilla kerätään rahoitusta sijoittajilta ja vertaislainat ovat luovutus-

vutuskelpoisia. Mikäli arvopaperiksi katsottava vertaislaina käy arvottomaksi, arvonmenetyksesi on vähennettävissä viimeistään silloin, kun ulosottoviranomainen antaa kyseisen velallisen osalta varattomuustodistuksen.

Esimerkki: Pienten kauppajen verokohtelun huomioiminen

Ari Arvaaja on ostanut yhtiön A osakkeita 2 000 eurolla ja yhtiön B osakkeita 850 eurolla. B:n osakkeiden arvo on laskenut ja on enää 200 euroa.

Jos Ari myy vain yhtiö B:n osakkeet, jäisi 650 euron luovutustappio verovuonna vähentämättä, koska hankinta- ja luovutushinnat ovat alle 1 000 euroa.

Jos Ari myy myös yhtiön A osakkeet tai osan niistä, luovutustappio on vähennyskelpoinen, koska verovuonna myytyjen osakkeiden hankintameno on yhteensä yli 1 000 euroa.

Esimerkki: Perityn omaisuuden luovutustappio

Pekka Perijä myi 67 000 eurolla perintömökkinsä, jonka arvo oli perintöverotuksessa 75 000 euroa. Kiinteistövälittäjälle hän maksoi 2 600 euroa.

Pekalla ei ollut myyntivuonna 2022 myyntivoittoa. Pekka ilmoitti 10 600 euron tappionsa veroilmoituksessaan. Seuraavana vuonna Pekka saa 5 000 euron myyntivoitot osakekaupoistaan.

Pekka saa vähentää voitosta edellisen vuoden luovutustappiota eikä Pekka näin ollen joudu maksamaan luovutusvoitosta veroa. Pekalle jää käyttämätöntä tappiota 5 600 euroa, jota hän voi käyttää vielä neljänä seuraavana vuonna.

Esimerkki: Luovutustappio osakeyhtiön konkurssitilanteessa

Simo Sisukas omistaa vuonna 2021 konkurssiin menneen yhtiön A osakkeita, joiden ostohinta kuluineen oli 1 200 euroa. Asiassa esitetyn selvityksen perusteella luovutustappio hyväksyttiin jo vuonna 2021 lopulliseksi ja Simolle vahvistettiin vuodelle 2021 1 200 euron suuruinen luovutustappio.

Simo myy omistamiaan yhtiön B osakkeita vuonna 2023. Myynnistä Simolle syntyy luovutusvoittoa 4 000 euroa. 1 200 euron suuruinen luovutustappio vähennetään luovutusvoitosta vuonna 2023, jolloin Simon verotettavaksi luovutusvoitoksi jää 2 800 euroa.

Esimerkki: Luovutustappion vähentäminen vuokratuotoista

Olga Omistaja saa vuokratuottoja omistamastaan osakehuoneistosta 3 000 euroa. Hän on vähentänyt summasta vastikkeet ja asunnon vuosikorjauskulut.

Olgalle syntyy vuonna 2023 luovutustappioita pörssiosakkeiden myynnistä 5 000 euroa. Hän saa vähentää luovutustappiota vuokratuotoista, eli Olga ei maksa veroa vuokratuotoista vuonna 2023.

Lisäksi hänelle vahvistetaan 2 000 euron suuruinen luovutustappio, jonka hän voi vähentää vuosina 2024–2028 syntyvistä luovutusvoitoista tai muista puhtaista pääomatuloista.

Esimerkki: Osakkeiden arvonmenetyksen vähentäminen verotuksessa

Minni Mietiskelijä omistaa A-yhtiön osakkeita. A on konkurssimenettelyssä, ja Verohallinto on saanut konkurssipesän hoitajalta selvityksen, jonka mukaan osakkeenomistajille ei tule kertymään vielä kesken olevassa konkurssimenettelyssä jako-osuutta.

Minni saa vähentää osakkeiden lopullisen arvonmenetyksen luovutustappiona vuoden 2023 verotuksessa. Jos Minnillä ei ole verovuonna 2023 luovutusvoittoja tai muita pääomatuloja, voidaan vähentämättä jääneestä arvonmenetyksestä vahvistaa luovutustappio, joka vähennetään omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta ja muista pääomatuloista vuosina 2024–2028 sitä mukaan kuin voittoa tai pääomatuloja kertyy.

Jos A-yhtiöstä aiheutunutta luovutustappiota ei olisi huomioitu vuoden 2023 verotuksessa, tulisi Minnin tehdä oikaisuvaatimus vuoden 2023 verotukseen viimeistään 31.12.2026.

5.6 Warrantti

Warrantin myyntivoiton tai myyntitappion verotus menee samoin kuin muidenkin arvopapereiden eli lasketaan todellinen voitto tai käytetään hankintameno-olettamaa. Warranttien hankintahintana pidetään niistä maksettua hintaa lisättynä mahdollisilla ostokuluilla ja muilla välittömillä kuluilla.

Jos warrantilla tehdään osakekauppa, kohdistettaneen warrantin hankintahinta osakkeiden hankintamenoon. Ei kuitenkaan ole vaikiintunutta käytäntöä siitä, miten osakkeiden hankintameno laskeaan.

5.7 Virtuaalivaluutat

Virtuaalivaluuttoja pidettiin aiemmin muina erikseen määrittelemättöminä, käyttäjien välisinä sopimuksina. Kaupankäynti virtuaalivaluutoilla rinnastettiin hinnanerosopimuksilla (CFD) käytävään

5.5 Optiot ja termiinit

Optio- ja termiinikaupassa saatu voitto on veronalaista pääomatuloa. Termiinikaupasta ei saa kuitenkaan vähentää hankintameno-olettamaa. Termiinien myyntihinnasta voi vähentää hankintahinnan ja ostosta ja myynnistä aiheutuneet kulut.

kauppaan, josta syntyvät voitot ovat olleet muina pääomatuloina verotettavia. Kauppojen tappiot tai virtuaalivaluutan arvonlaskut eivät olleet verotuksessa vähennyskelpoisia tulonhankkimismenoina tai luovutustappioina.

Korkein hallinto-oikeus päätti vuonna 2019 (KHO 2019:42), että virtuaalivaluutta on tuloverolaissa tarkoitettua omaisuutta, jonka luovutukseen sovelletaan luovutusvoittoverotusta koskevia säännöksiä. Ratkaisussa oli kyse virtuaalivaluutan luovutuksesta virallista valuutaa olevaa vastiketta vastaan, josta syntyneitä luovutusvoittoja verotetaan pääomatulona.

Luovutusvoiton määrä lasketaan siten, että luovutushinnasta vähennetään omaisuuden hankintamenon poistamatta olevan osan ja voiton hankkimisesta olleiden menojen yhteismäärä. Verovelvollisen yksityishenkilön luovutushinnasta vähennettävä määrä on aina vähintään 20 prosenttia. Jos omaisuus on ollut omaisuuden luovuttajalla vähintään 10 vuoden ajan, on vähennettävä määrä vähintään 40 prosenttia luovutushinnasta.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun myötä myös virtuaalivaluutan myynnistä aiheutuvat tappiot ovat pääsääntöisesti vähennyskelpoisia luovutustappioina aikaisemmasta käytännöstä poiketen.

Virtuaalivaluutta realisoituu verotuksessa silloin, kun virtuaalivaluutta vaihdetaan viralliseen valuuttaan, hyödykkeeseen tai palveluun. Virtuaalivaluuttojen kaupankäynnillä saatu tulo on sen verovuoden tuloa, jonka aikana se realisoituu verotuksessa. Mikäli virtuaalivaluutta vaihdetaan toiseen virtuaalivaluuttaan, vaihto on verotuksessa katsottu myös virtuaalivaluutan realisoimiseksi.

Virtuaalivaluuttojen loushinnasta saatua tuloa ei pidetä varallisuuden kerryttämänä, joten verotuksessa loushinta katsotaan ansiotoiminnaksi ja loushintaan osallistumisesta saatu tulo verotetaan ansiotulona. Tulo realisoituu verotettavaksi, kun verovelvollinen saa virtuaalivaluutan hallintaansa. Veronalaiseksi tuloksi katsotaan saadun virtuaalivaluutan vaihtokurssi saantihetkellä.

Esimerkki: Bitcoinien myynti voitolla

Outi Opportunisti osti 1 000 eurolla Bitcoineja. Outi myy myöhemmin kyseiset Bitcoinit hintaan 10 000 euroa. Outi saa 9 000 euron suuruisen verotettavan luovutusvoiton kaupasta.

Hankintameno-olettamaa käyttäen Outi saa 8 000 euron (10 000 euroa – (10 000 euroa x 20 %)) suuruisen verotettavan omaisuuden luovutusvoiton.

Esimerkki: Bitcoinien myynti häviöllä

Matti Myöhäinen osti 10 000 eurolla Bitcoineja. Matti myy myöhemmin kyseiset Bitcoinit hintaan 5 000 euroa. Mattille syntyy 5 000 euron suuruinen luovutustappio, jonka hän saa vähentää luovutusvoitoista ja muista pääomatuloista.

Esimerkki: Kaupankäynti useammalla virtuaalivaluutalla

Henri Hajauttaja osti 5 000 eurolla Bitcoineja sekä 5 000 eurolla Ethereumia. Henri myy myöhemmin kyseiset erät Bitcoineja hintaan 8 000 euroa ja Ethereumia hintaan 1 000 euroa.

Henrille syntyy Bitcoinien luovutuksesta 3 000 euron luovutusvoitto. Ethereumin luovutuksesta Henrille syntyy puolestaan 4 000 euron luovutustappio, jonka hän saa vähentää syntyneistä luovutusvoitoista ja muista pääomatuloista.

5.8 Varainsiirtovero

Varainsiirtoveroa peritään hankittaessa kiinteistö- ja asunto-osakkeita sekä tiettyjä muita arvopapereita.

Varainsiirtoveron maksaa yleensä ostaja. Veroprosentti määräytyy hankitun omaisuuden mukaan. Arvopapereiden luovutuksesta maksetaan 12.10.2023 ja sen jälkeen tehtyjen luovutusten osalta varainsiirtoveroa 1,5 prosenttia, joka lähtökohtaisesti lasketaan kauppahinnasta.

Ennen 12.10.2023 tehtyjen kauppojen osalta varainsiirtovero on 1,6 prosenttia, jos kyseessä on tavallisen osakeyhtiön osake. Vero on 2 prosenttia, jos kyseessä on asunto-osakeyhtiön, kiinteistöyhtiön tai keskinäisen kiinteistöyhtiön osake. Kiinteistöjen luovutuksesta maksettava varainsiirtovero on 3 prosenttia, mutta ennen 12.10.2023 tehtyjä kiinteistöjen luovutuksia koskee 4 prosentin vero.

Varainsiirtoveroa ei peritä arvopaperipörssin kautta myytävistä osakkeista ja muista arvopapereista. Varainsiirtoveroa ei myöskään peritä omaisuudesta, joka on saatu lahjana, perintönä, testamentilla tai osituksessa.

6 YRITYSJÄRJESTELYSTÄ SAADUT OSAKKEET

- 6.1 Osakkeet osakeannista
- 6.2 Split ja käänteinen split
- 6.3 Osakevaihto ja lunastus
- 6.4 Osakkeita osinkona
- 6.5 Osakkeita bonuksena
- 6.6 Jakautumisessa saadut osakkeet
- 6.7 Sulautuminen
- 6.8 Pääomanpalautus
- 6.9 Vaihtovelkakirja- ja optiolaina
- 6.10 Asiakkaana saadut optiot
- 6.11 Työsuhdeoptiot
- 6.12 Henkilöstöanti

Yritysjärjestelyillä tarkoitetaan yritysten omistus- ja hallintarakenteen muutoksia. Osakkeenomistajan voi olla mahdollista osallistua maksulliseen osakeantiin, yhtiön osakkeita voidaan pilkkoa tai yhdistellä tai yhtiö voi sulautua tai jakautua. Verotuksessa ratkaisevaa on, miten osakkeiden hankintahinnat ja hankinta-ajat eri tapauksissa tulkitaan.

6.1 Osakkeet osakeannista

Maksullisessa osakeannissa eli uusmerkinnässä vanhan omistuksen perusteella hankittujen osakkeiden hankintameno lasketaan jakamalla alkuperäisten ja uusien osakkeiden yhteenlaskettu hankintameno vanhojen ja uusien osakkeiden lukumäärällä. Myyntivoiton laskemisessa voi myös käyttää hankintameno-olettamaa, mikäli hankintameno-olettaman mukainen osakkeiden hankintameno on osakkeiden todellista hankintamenoa suurempi.

Maksuttomassa annissa eli rahastoannissa saatujen osakkeiden hankintahinta saadaan jakamalla alkuperäisten osakkeiden hankintameno uusien ja vanhojen osakkeiden lukumäärällä.

Ennen vuotta 2005 rekisteröidyissä anneissa hankittujen osakkeiden hankintamenoa pidetään kuitenkin niiden todellista merkintähintaa. Vaihtoehtoisesti osakkeiden hankintamenoa voi vähentää myös hankintameno-olettaman. Maksutta saatujen osakkeiden hankintameno on nolla, ja niiden myyntihinnasta voi vähentää hankintameno-olettaman.

Aikaisemmin omistettujen osakkeiden hankintamenoa ei oteta huomioon näiden perusteella merkityn optiolainan, optio-oikeuden, vaihtovelkakirjan tai merkintäoikeuden hankintamenoa laskettaessa.

Osakeanneissa hankittujen osakkeiden hankintameno-olettaman suuruus määräytyy alkuperäisten osakkeiden hankinta-ajasta. Jos osakkeenomistaja merkitsee enemmän osakkeita kuin mihin hänellä on merkintäoikeuksia aikaisemman osakeomistuksen perusteella, näin hankittujen merkintäoikeuksien perusteella merkittyjen osakkeiden omistusaika lasketaan uusien osakkeiden merkinnästä.

Esimerkki: Osakeannissa saatujen osakkeiden hankintahinnat

Siiri Sijoittajalla on 100 vanhaa A:n osaketta, joista hän on aikoinaan maksanut 20 euroa kappale, yhteensä 2 000 euroa. Hän on saanut vuonna 2005 yhtiön rahastoannissa 10 osaketta, jolloin hänellä on 110 osaketta. Siirin vanhojen osakkeiden 2 000 euron hankintameno jaetaan 110:llä, jolloin hänen osakkeittensa hankintahinnaksi tulee 18,18 euroa kappale.

Siirillä on 100 B:n osaketta, joiden hankintahinta on 10 000 euroa. B järjestää vuonna 2005 maksullisen osakeannin, jossa osakkeenomistajat saavat merkitä yhtä vanhaa osaketta kohden yhden uuden osakkeen 50 euron hintaan. Siiri käyttää merkintäoikeutensa ja hänen osakemääränsä kasvaa 200 osakkeeseen. Hän on maksanut uusista ja vanhoista osakkeista yhteensä 15 000 euroa. Kun maksettu summa jaetaan osakkeiden yhteismäärällä, hankintahinnaksi tulee annin jälkeen 75 euroa kappale.

Esimerkki: Outokummun merkintäoikeuksien myynti vuonna 2012

Aimo Anti omisti Outokummun osakkeita keväällä 2012, joihin liittyvät merkintäoikeudet hän päätti myydä. Hän sai niistä myydessään 4 euroa kappaleelta. Luovutusvoittoa laskiessaan Aimo voi käyttää merkintäoikeuksien hankintamenoa ainoastaan hankintameno-olettamaa, sillä merkintäoikeuksille ei jaeta osaakaan niiden osakkeiden hankintamenoa, joiden perusteella merkintäoikeudet on saatu.

Aimo oli omistanut osakkeet alle 10 vuotta, joten hankintameno-olettama on 20 prosenttia eli tässä tapauksessa 0,80 euroa merkintäoikeudelta. Luovutusvoitoksi tulee 3,20 euroa merkintäoikeudelta.

Esimerkki: Soneran osakeanti vuonna 2001

Kalle Kalkattaja osallistui Soneran osakeantiin vuonna 2001. Antiehtojen mukaan kahdella vanhalla osakkeella sai merkitä yhden uuden osakkeen.

Ennestään Kalle omisti 200 Soneran osaketta, jotka hän oli hankkinut 1998 Soneran listautumisen yhteydessä 45 markan kappalehintaan. Kalle käytti kaikki merkintäoikeutensa ja merkitsi 100 uutta Soneran osaketta hintaan 2,70 euroa kappaleelta. Kun Kalle aikanaan myy kyseiset osakkeet, hän joutuu valitsemaan, laskeeko osakkeiden myynnistä syntyvän luovutusvoiton todellisen hankintameno mukaan vai käyttääkö hankintameno-olettamaa.

Annissa merkittyjen osakkeiden todellinen hankintameno on Kallen maksama 2,70 euroa kappaleelta. Telian ja Soneran yhdistymisen yhteydessä Kalle sai annissa merkityistä osakkeista 151 osaketta, joiden todellinen hankintameno saadaan jakamalla hankintameno 270 euroa 151:llä. Todelliseksi osakkeen hankintamenoksi saadaan 1,789 euroa. Hankintameno-olettamaa käytettäessä vuoden 2001 annissa merkittyjen osakkeiden omistusaika katsotaan alkaneeksi jo vuonna 1998, jolloin Kalle hankki osakkeet, joiden perusteella merkitsi osakkeet annissa.

Esimerkki: Ostaminen ja myyminen useammassa erässä, FIFO-periaate

Olli Osakas oli ostanut yhtiö Y:n osakkeita kahdessa erässä, ensin 150 kappaletta hintaan 1 500 euroa ja toisen kerran 50 kappaletta hintaan 375 euroa. Yhtiön vuoden 2005 maksuttomassa annissa hän sai 200 osakkeellaan 100 osaketta maksutta. Myytään kaikki osakkeet Olli ryhtyi laskemaan myyntivoittoaan, jota varten hänen on laskettava kummankin erän hankinta menot.

	Alkuperäinen hankintameno, euroa	Määrä	Rahasto-annista	Määrä yht.	Hankintameno, euroa
1. erä	1 500	150	75	225	$1500/225 = 6,66$
2. erä	375	50	25	75	$375/75 = 5,00$

FIFO-periaatteen mukaan Ollin ensimmäisen osake-erän hankintamenot olivat 6,66 euroa osakkeelta ja toisen erän 5 euroa osakkeelta.

Useassa erässä osakkeita ostanut joutuu laskemaan hankintameno kullekin ostoerälle erikseen. Verotuksessa katsotaan lähtökohtaisesti, että vanhin osakehankinta on myyty ensin. Tätä kutsutaan ns. FIFO-periaatteeksi (first in, first out).

6.2 Split ja käänteinen split

Kun yhtiö pilkkoo osakkeen arvon eli tekee niin sanotun splitin, osakkeiden lukumäärä muuttuu. Hankintameno saadaan jakamalla alkuperäinen hankintameno osakkeiden uudella lukumäärällä. Splitattujen osakkeiden hankinta-aika on verotuksessa alkuperäisten osakkeiden hankinta-aika.

Osakkeiden lukumäärä muuttuu myös osakkeiden yhdistelyn eli niin sanotun käänteisen (reverse) splitin seurauksena. Käänteisesti splitattujen osakkeiden yhteinen hankintameno ei muutu, mutta yksittäisen osakkeen hankintameno saadaan laskemalla yhdistettyjen osakkeiden hankintahinnat yhteen. Käänteisellä splitillä ei myöskään ole vaikutusta osakkeiden omistusaikaan.

Esimerkki: Keskon osakkeiden split vuonna 2020

Kerttu Kartuttaja osti tammikuussa 2020 Keskon B-osakkeita 10 kappaletta hintaan 64 euroa kappaleelta eli Kerttu maksoi osakkeista yhteensä 640 euroa. Maaliskuussa Kesko ilmoitti osakkeiden jakamisesta niin, että yhdestä osakkeesta tuli neljä (1:4). Kerttu sai siten maksutta 30 uutta osaketta, jolloin Kertun osakkeiden määräksi tuli 40.

Kertun osakkeiden hankintahinta oli edelleen sama eli yhteensä 640 euroa. Kertun omistamien osakkeiden hankintameno oli siten splitin jälkeen 16 euroa kappaleelta.

Esimerkki: Finnairin osakkeiden käänteinen split vuonna 2023

Simo Säästäjä osti marraskuussa 2023 Finnairin osakkeita 10 000 kappaletta hintaan 0,08 euroa kappaleelta eli maksoi osakkeista yhteensä 800 euroa. Maaliskuussa Finnair ilmoitti osakkeiden määrän vähentämisestä niin, että sadasta osakkeesta tuli yksi (100:1), jolloin Simon osakkeiden määräksi tuli 100.

Simon osakkeiden hankintahinta oli edelleen sama eli yhteensä 800 euroa. Simon omistamien osakkeiden hankintameno oli siten käänteisen splitin jälkeen 8 euroa kappaleelta.

Jos osakkeita vaihdetaan muutoin, verotetaan vaihto kummankin osapuolen kannalta myyntinä. Myyntihinta on osakkeiden käypä arvo vaihtohetkellä.

Esimerkki: Alma Median ja Talentum osakevaihto vuonna 2013

Mikki Mietiskelijä osti vuonna 2013 Talentumin osakkeita 100 kappaletta hintaan 1 euroa kappaleelta. Alma Median vaihtotarjouksessa syksyllä 2015 Mikki sai 100 Talentumin osaketta vastaan 25 Alma Median osaketta ja käteistä 70 euroa. Päätöskurssi Alma Median osakkeelle oli 2,86 euroa.

Näin Mikin omistuksen yhteenlaskettu markkina-arvo oli 25 osaketta x 2,86 euroa/osake + 70 euroa = 141,50 euroa.

Luovutettujen 100 Talentumin osakkeen luovutusvoiton määrä on tällöin 141,50 euroa – 100 euroa = 41,50 euroa. Tästä Mikki maksoi luovutusvoittoveroa 30 %, jos Mikin kaiken verovuonna luovutetun omaisuuden luovutushinnat ovat vähintään 1 000 euroa.

Mikin omistamien Alma Median osakkeiden hankintameno on 25 osaketta x 2,86 euroa/osake = 71,50 euroa.

6.3 Osakevaihto ja lunastus

Kun osakkeet on saatu yritysjärjestelyyn liittyneen verolakien mukaisen osakevaihdon yhteydessä, osakkeiden hankinta-ajaksi ja hankintamenoksi tulevat vanhojen osakkeiden mukainen hankinta-aika ja -meno. Jos osakkeenomistaja saa osakkeiden sijasta tai lisäksi rahasuorituksen, tästä osuudesta joutuu maksamaan myyntivoiton veron kyseisenä vero- vuonna.

6.4 Osakkeita osinkona

Osinkoina saatujen osakkeiden hankintameno on verotuksessa osakkeiden käypä arvo saantohetkellä. Hankintamenoksi katsotaan käypä arvo kokonaisuudessaan riippumatta siitä, että osa osinkotulosta on verovapaata tuloa. Osakkeiden hankinta-aika on se aika, jolloin ne on saatu.

Esimerkki: Kemiran omistajille Tikkurilan osakkeita osinkona vuonna 2010

Kemira eriytti Tikkurilan pörssiin jakamalla keväällä 2010 osinkona Tikkurilan osakkeita. Neljällä Kemiran osakkeella sai yhden Tikkurilan osakkeen. Lisäksi Kemira jakoi käteisosinkoa 0,27 euroa osakkeelta.

Verotuksessa Tikkurilan osakkeen hankintahinta on ensimmäisen kaupankäyntipäivän (30.3.2010) kaupankäyntimäärillä painotettu keskimurssi, joka oli 15,80 euroa.

Kirsi Kartuttajalla oli 1 000 Kemiran osaketta, joten hän sai 250 Tikkurilan osaketta ja 270 euroa käteisosinkoa. Kirsin osinkoverot olivat yhteensä 827,12 euroa (Tikkurilan osakkeesta $250 \times 15,80 \times 19,6 = 774,20$ ja käteisingosta $270 \times 19,6 \% = 52,92$).

Kirsin käteisosinko menee kokonaisuudessaan osinkoverojen ennakonpidätykseen, ja loput 557,12 euroa hän maksaa lopullisessa verotuksessa jäännösveroina.

Kun Kirsi aikanaan myy Tikkurilan osakkeet, myyntivoiton verotuksessa niiden hankinta-ajaksi tulee 30.3.2010 ja hankintahinnaksi 15,80 euroa kappaleelta. Kirsin Kemiran osakkeiden hankintahintaan ja -aikaan Tikkurilan eriyttäminen ei vaikuta.

6.5 Osakkeita bonuksena

Valtionyhtiöiden yksityistämisten yhteydessä yksityishenkilöille annettiin bonusosakkeita. Verotuksessa bonusosakkeen antaminen katsotaan hinnanalennukseksi, jolloin alkuperäinen hankintahinta jaetaan osakkeiden uudella lukumäärällä.

Esimerkki: Nesteen osakkeella Fortumin osakkeita vuonna 1995

Eila Energia merkitsi vuonna 1995 tuhat Nesteen osaketta 78 markan kappalehintaan. Pidettyään osakkeita vuoden, osakkeenomistajat saivat yhden bonusosakkeen kymmentä omista maansa osaketta kohden. Eilan osakkeiden määrä nousi 1 100 kappaleeseen.

Kun Imatran Voima ja Neste fuusioituivat, Eila sai yhdellä Nesteen osakkeella 5,5 Fortumin osaketta. Fuusion jälkeen hänellä oli yhteensä 6 050 osaketta.

Eila päätti myydä osan osakkeista ja ryhtyi miettimään osakkeittensa myyntivoiton verotusta. Hankinta-aika on vuosi 1995, jolloin hän merkitsi Nesteen osakkeet. Koko osakemäärän hankintahinta on hänen Nesteen osakkeista silloin maksamansa 78 000 markkaa. Kun hankintahinta jaettiin merkittyjen ja myöhemmin saatujen osakkeiden yhteismäärällä, saatiin yhden osakkeen hinnaksi 12,89 markkaa eli 2,17 euroa.

Eila Energialla oli keväällä 2005 Fortumin osakkeita 1 000 kappaletta. Hänelle maksettiin käteisosinkoa 0,58 euroa osakkeelta. Lisäksi hän sai 250 Neste Oilin osaketta, joiden arvo oli 15 euroa osakkeelta, yhteensä 3 750 euroa.

Eilan osingon määrä on yhteensä 4 330 euroa (580+3 750), josta hän maksoi veron.

Myöhemmin, kun Eila myy osinkona saamansa Neste Oilin osakkeet, niiden hankinta-aika on huhtikuu 2005 ja hankintahinta 15 euroa osakkeelta.

6.6 Jakautuminen

Kun yhtiö muutetaan kahdeksi tai useammaksi yhtiöksi, tapahtuu jakautuminen eli diffuusio. Jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille annetaan jakautumisvastikkeeksi yleensä uuden yhtiön osakkeita.

Uuden yhtiön osakkeiden vastaanottamisesta ei tule osakkeenomistajalle veroseuraamuksia, kun jakautuminen toteutetaan verolakien mukaisesti. Myyntivoiton verotuksessa molempien yhtiöiden osakkeiden omistujan katsotaan alkaneen silloin, kun osakkeenomistaja on hankkinut jakautuneen yhtiön osakkeet. Alkuperäinen hankintahinta jaetaan osakkeiden kesken. Yleensä yhtiöt lähettävät kirjeen, josta jakosuhte ilmenee. Kirje tulee säilyttää verotusta varten.

Esimerkki: Sammon ja Mandatumin jakautuminen vuonna 2023

Seppo Säästäjällä oli Sammon osakkeita, kun yhtiön henkivakuutus- ja varainhoitoliiketoiminnat päätettiin vuonna 2023 eriyttää osittaisjakautumisella uuteen itsenäiseen konserniin. Yhdellä Sammon osakkeella sai yhden uuden Mandatumin osakkeen.

Vanhan osakkeen hankintameno jaettiin uusien osakkeiden hankintamenoksi jakautumissuunnitelmassa esitetyllä jakosuhteella siten, että 91,66 % vanhasta hankintamenosta jäi Sammon ja 8,34 % siirtyi Mandatumin osakkeiden hankintamenoksi.

Simo oli maksanut vanhoista osakkeista 40 euroa kappale. Simon Sampo Oyj:n osakkeiden hankintameno on 36,66 euroa ja Mandatum Oyj:n osakkeiden hankintameno 3,34 euroa.

6.7 Sulautuminen

Sulautumisessa sulautuvan yhtiön osakkaat saavat yleensä vastaanottavan yhtiön osakkeita, jotka katsotaan verotuksessa saadun vanhojen osakkeiden perusteella.

Verotuksessa tätä ei pidetä luovutuksena vaan osakkeiden vaihtamisena uuden yhtiön osakkeisiin. Verotus lykkääntyy siihen ajankohtaan, jolloin osakkeenomistaja luovuttaa vastikkeena saamansa uudet osakkeet. Vastikkeena saatujen yhtiön osakkeiden hankintameno ja hankinta-ajankohta määräytyvät sillä perusteella, mikä on ollut sulautuvan yhtiön osakkeiden hankintameno ja -hintaa. Kyseessä on kuitenkin luovutus, jos sulautumisvastike annetaan rahassa.

Esimerkki: Ahlstromin ja Munksjön sulautuminen vuonna 2017

Ahlströmin ja Munksjön sulautuivat huhtikuussa 2017. Ahlstromin ja Munksjön hallitukset sopivat näiden kahden yhtiön yhdistämisestä osakeyhtiölain mukaisella absorptiosulautumisella.

Ahlstrom sulautui Munksjöhön siten, että kaikki Ahlstromin varat ja velat siirtyivät selvitysmenettelyttä Munksjölle. Ahlstromin osakkeenomistajat saivat Munksjön uusia osakkeita sulautumisvastikkeena osakeomistuksensa mukaisessa suhteessa.

Sulautuminen oli veroneutraali, kun sulautuminen toteutettiin elinkeinoverolain säännösten mukaisesti.

6.8 Pääomanpalautus

Yhtiö voi osinkojen sijaan palauttaa osakkeenomistajille pääomia. Pääoman palautusten verotus muuttui vuoden 2014 alusta.

Jos jakaja on pörssiyhtiö, vapaan oman pääoman rahastosta saatu pääomanpalautus verotetaan aina osinkoa koskevien säännösten mukaan. Jos jakaja on noteeraamaton yhtiö, on pääsääntö tällöinkin osinkona verottaminen.

Poikkeuksellisesti kyseessä voi olla luovutus, jos yhtiö palauttaa osakkeenomistajalle tämän yhtiöön tekemän pääomansijoituksen edellyttäen, että pääomansijoituksen tekemisestä on alle kymmenen vuotta ja osakkeenomistaja esittää asiasta luotettavan selvityksen.

Esimerkki: Kymmenen vuoden sisällä sijoitetun pääoman palauttaminen

Pekka Pääomasijoittaja on tehnyt perustamaansa osakeyhtiöön 10 000 euron vastikkeettoman pääomansijoituksen, joka on kirjattu sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon. Rahastoon ei ole merkitty muita varoja.

Yhtiö siirtää rahastosiirrolla voittovaroja sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon 10 000 euroa. Yhtiö tekee päätöksen jakaa Pekalle 10 000 euroa sijoitetun vapaan oman pääoman rahastosta. Rahaston varoista $\frac{1}{2}$ on kertynyt pääomansijoituksista. Vastaava osuus Pekan saamasta varojenjaosta, eli 5 000 euroa, käsitellään verotuksessa luovutuksena ja loput 5 000 euroa osinkona.

6.9 Vaihtovelkakirja- ja optiolaina

Vaihtovelkakirjat voi vaihtaa lainaehtojen mukaisesti osakkeisiin. Vaihto ei vielä laukaise myyntivoiton verotusta. Osakkeita myytäessä niiden hankinta-aikana pidetään vaihtovelkakirjan merkintäaika ja osakkeen hankintahintana vaihtovelkakirjan ja osakkeen yhteenlaskettua merkintähintaa.

Optiolainaan liittyy optiotodistuksia, jotka oikeuttavat merkitsemään tietyin ehdoin yhtiön uusia osakkeita. Velkakirja ja optiotodistukset voidaan myydä erikseen. Kun näin tehdään, optiolainan velkakirjan hankintamenoa pidetään lainan käypää arvoa sitä liikkeelle laskettaessa. Optiotodistuksen osalta voidaan käyttää myös hankintameno-olettamaa.

Optiotodistuksilla hankittujen osakkeiden hankinta-aika on sama kuin optiotodistuksen hankinta-aika.

6.10 Asiakkaana saadut optiot

Jos yritys jakaa asiakkailleen maksutta oikeuksia eli optioita merkitä yhtiön osakkeita, optioiden hankintahinta on 0.

Kun optioilla merkityt osakkeet myydään, niiden hankintahinta on osakkeista maksettu hinta ja hankinta-aika osakkeen sitova merkintäaika.

6.11 Työsuhdeoptiot

Työsuhdeoptioita eli työsuhteeseen perustuvaa oikeutta merkitä tai saada osakkeita käypää arvoa alempaan hintaan verotetaan ansiotulona. Työsuhdeoptiosta saadun edun määräksi katsotaan osakkeen käypä hinta vähennettynä palkansaajan osakkeesta ja työsuhdeoptiosta yhteensä maksamalla hinnalla.

Vero on maksettava siltä vuodelta, jolloin optiota käytetään tai myydään. Optioiden käyttämisellä tarkoitetaan optioiden kohteena olevien osakkeiden merkitsemistä. Optiosta saatu etu lisätään kyseisen vuoden ansiotuloihin, ja marginaaliveroprosentti ratkaisee veron määrän.

Työsuhdeoptioiden perusteella merkittyjen osakkeiden myynnistä on suoritettava luovutusvoittoveroa normaalien luovutusvoittoverotusta koskevien tuloverolain säännösten mukaan. Veronalaisen luovutusvoiton määrä lasketaan siten vähentämällä osakkeen myyntihinnasta osakkeiden hankintameno, jona pidetään osakkeista ja optioista maksettua hintaa lisättynä palkkana verotetulla summalla. Ansiotulona verotettu etuus otetaan siten huomioon myöhemmin luovutusvoittoveron laskennassa, eikä tähän etuuden osaan kohdistu kaksinkertaista verotusta. Luovutusvoiton määrä voidaan vaihtoehtoisesti laskea myös käyttämällä hankintameno-olettamaa.

6.12 Henkilöstöanti

Yrityksen työntekijöiden oikeutta merkitä yrityksen osakkeita käypää arvoa alempaan hintaan verotetaan ansiotulona, mikäli alennus on yli 10 % osakkeen tai osuuden käyvästä hinnasta. Etu verotetaan

Esimerkki: Osakkeiden merkitseminen työsuhdeoptioin perusteella

Antti Ahkera sai vuonna 2016 työnantajaltaan 10 000 työsuhdeoptiota. Optiot oikeuttivat hänet merkitsemään eli ostamaan yhtiön osakkeita vuonna 2019 hintaan 1 euroa osakkeelta. Myöntöhetkellä vuonna 2016 yhtiön osakkeen kurssi oli 0,80 euroa.

31.3.2019 yhtiön osakkeen kurssi oli 1,50 euroa. Antti käytti optionsa. Hän osti 10 000 osaketta hintaan 10 000 euroa. Osakkeiden markkina-arvo oli 15 000 euroa (10 000 x 1,50).

Antti maksoi vuonna 2019 ansiotuloveroa optioista seuraavasti:

Saatu hyöty:

$(1,50 \text{ euroa/osake} - 1 \text{ euro/osake}) \times 10\,000 \text{ osaketta} = 5\,000 \text{ euroa}$.

Antin ansiotuloveroprosentti oli 40 prosenttia. Hän maksoi siis 5 000 eurosta veroa 2 000 euroa.

Vuonna 2021 Antti myi osakkeet. Yhtiön osakekurssi oli myyntihetkellä 2 euroa eli 10 000 osakkeen myyntihinta oli 20 000 euroa.

Antti maksoi pääomatuloveroa seuraavasti:

$(2 \text{ euroa} - 1,50 \text{ euroa}) \times 10\,000 \times 30\% = 1\,500 \text{ euroa}$

kuitenkin määrästä riippumatta, ellei se ole henkilöstön enemmistön käytettävissä.

Vuodesta 2021 alkaen on tullut voimaan listaamattomien osakeyhtiöiden henkilöstölleen järjestämiä osakeanteja koskeva uusi säännös, jota sovelletaan sellaisiin osakeanteihin, joita koskeva päätös on tehty 1.1.2021 jälkeen. Uuden säännöksen mukaisten edellytysten täyttyessä, työnantajayhtiön osakeannista ei muodostu ansiotuloveron alaista etua työntekijälle osakkeen merkintähinnan ollessa vähintään yhtä suuri kuin osakkeen matemaattinen arvo.

7 LAHJOITUSTEN JA PERINTÖJEN VEROTUS

7.1 Lahja

7.2 Lahjanluonteinen kauppa

7.3 Perintö

7.4 Lahjaveroilmoitus

7.5 Hallintaoikeus

Valtio perii lahjoituksista ja perinnöistä veroa perintö- ja lahjaverosteikon mukaan (ks. veroasteikot s.101-102). Suomessa perintö- ja lahjaveroa maksetaan yleensä perinnönjättäjän ja lahjanantajan tai perinnönsaajan ja lahjansaajan asuinpaikan perusteella riippumatta omaisuuden sijaintipaikasta.

Verotettavan lahjan alaraja on 5 000 euroa ja verotettavan perinnön alaraja 20 000 euroa. Perintö- ja lahjaverotuksessa on kaksi veroluokkaa, joissa noudatetaan eri veroasteikkoja. Veroluokkaan I kuuluvat muun muassa aviopuoliso ja suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevat perilliset. Veroluokkaan II kuuluvat muut sukulaiset ja vieraat.

Kolmen vuoden kuluessa annetut lahjat lasketaan yhteen ja veron suuruus määräytyy yhteissumman mukaan.

Verotuksen näkökulmasta lahjakirjassa on hyvä ilmaista selvästi, että kyseessä ei ole ennakkoperintö. Ennakkoperinnöt nimittäin lasketaan ilman aikarajoitusta yhteen perintöosuuden kanssa, mikä nostaa progressiivisen veroasteikon vuoksi lopullisesta perinnöstä maksettavaa veroa. Molemmat puoliset voivat antaa lapsilleen ja heidän jälkeläisilleen samoin kuin kenelle tahansa muullekin lahjoja erikseen. Lahjoitusten verotusarvo perustuu niiden käypään arvoon.

Lahjanluonteisessa kaupassa on maksettava lahjaveroa, jos kauppahinta tai muu vastike on enintään kolme neljäsosaa käyvästä arvosta. Jos alihinta ylittää neljäsosan alennuksen, verotetaan koko käyvän arvon ja kauppahinnan välinen ero lahjana.

Lahjaa antaessa on hyvä muistaa, että lahjana saatua omaisuutta ei aina kannata myydä ennen kuin on kulunut vähintään vuosi lahjan saamisesta. Vuoden omistusasjan jälkeen omaisuuden myyntihinnasta voi vähentää hankintamenon eli omaisuuden arvon lahjoitushetkellä. Esimerkiksi pitkään omistettujen osakkeiden myynnin yhteydessä tämä voi merkitä suurta verosäästöä.

Jos lahjansaaja myy osakkeet ennen vuoden rajapyykkiä, myyntihinnasta vähennettäväksi hankintahinnaksi tulee joko lahjanantajan

aikanaan maksama hankintameno tai 20 prosentin hankintameno-olettama. Näin lahjansaaja joutuu siis maksamaan myyntivoiton veroa lahjanantajan omistusaikana tapahtuneesta arvonnoususta.

7.1 Lahja

Lahjana saadun omaisuuden hankintamenona saa vähentää lahjaverotuksen perusteena olleen lahjaverotusarvon tai hankintameno-olettaman.

Jos lahjana saatu omaisuus kuitenkin myydään ennen kuin sen saamisesta on kulunut vähintään vuosi, hankintahinnaksi tulee lahjoittajan aikanaan maksama hankintameno tai vaihtoehtoisesti 20 prosentin suuruinen hankintameno-olettama. Lahjansaajalle tulee näin alle vuoden omistuksessa maksettavaksi vero lahjanantajan omistusaikana tapahtuneesta arvonnoususta. Säännöksen tarkoituksena on estää omaisuuden luovutusvoiton verotuksen kiertäminen käytämällä lahjoitusta välitoimena ennen omaisuuden myymistä.

Jos lahjansaaja on maksanut lahjastaan lahjaveroa, hän voi saada siihen oikaisun oikaisuvaatimuksella. Lahjan arvoa oikaistaan vähentämällä omaisuuden arvosta tuloverotuksessa luovutusvoitosta maksuunpantu vero. Omaisuuden arvosta vähennetään kuitenkin enintään se veron määrä, joka luovutusvoitosta olisi määrätty, jos luovutushintana olisi ollut lahjaverotuksessa käytetty verotusarvo.

Esimerkki: Lahjan myyminen

Lasse Lahjakas sai isoäidiltään sijoitusrahasto-osuuksia, joiden arvo lahjaverotuksessa oli 15 000 euroa. Lasse myi osuutensa kahden vuoden päästä 17 000 eurolla ilman kuluja.

Voittoa hänelle kertyi 2 000 euroa, josta hän maksoi veroa 600 euroa.

Esimerkki: Lahjaverotuksen oikaisu

Laila Lahjakas sai isältään 85 000 euron arvoisen osakepotin huhtikuussa 2020. Isä oli maksanut osakkeista 15 000 euroa. Lailalta perittiin osakkeista lahjaveroa 9 670 euroa. Laila myi osakkeet tammikuussa 2021 ja sai niistä 100 000 euroa. Lailan luovutusvoitoksi jäi 20 prosentin hankintameno-olettaman vähentämisen jälkeen 80 000 euroa, josta menee 26 000 euroa luovutusvoittoveroa.

- Myyntihinta 100 000 euroa
- (Isän maksama hinta* - 15 000 euroa)
- Hankintameno-olettama - 20 000 euroa
- Luovutusvoitto 80 000 euroa
- Verotus $30\% \times 30\,000 + 34\% \times 50\,000 = 26\,000$ euroa

*ei käytetä, koska hankintameno-olettama on suurempi

Laila Lahjakas teki oikaisupyynnön lahjaverotuksensa korjaamiseksi. Lahjaverotusta oikaistaan joko siten, että lahjaverotusarvosta eli 85 000 eurosta vähennetään maksuunpannun luovutusvoiton vero tai se veron määrä, joka Lailalle olisi määrätty, jos luovutushintana olisi ollut lahjaverotusarvo. Mikäli luovutushintana olisi ollut lahjaverotusarvo 85 000 euroa, luovutusvoiton määrä 20 %:n hankintameno-olettamaa käyttäen olisi:

- $85\,000 - (20\% \times 85\,000) = 68\,000$
- $0,30 \times 30\,000 + 0,34 \times 38\,000 = 21\,920$ euroa

Koska todellisuudessa maksettu luovutusvoitto oli suurempi (26 000 euroa), lahjan arvosta vähennetään 21 920 euroa.

- Lahjan verotusarvo 85 000
- Luovutusvoiton vero -21 920
- Lahjan uusi arvo 63 080
- Lahjavero 6 590 ($4\,770\text{€} + ((63\,000 - 50\,000) \times 0,14)$)
- Maksettu lahjavero -9 670
- Palautus 3 080

Lailan lahjaverotusta oikaistaan hakemuksesta niin, että lahjan arvosta 85 000 eurosta vähennetään edellä laskettu luovutusvoiton vero 21 920 euroa. Erotuksesta 63 080 eurosta lasketaan uusi lahjavero 6 590 euroa. Maksetun lahjaveron 9 670 euroa ja oikaistun lahjaveron erotus 3 080 euroa palautetaan Lailalle.

Esimerkki: Tappiolla olevien osakkeiden lahjoitus ja myöhempi myynti

Minna Mallikas lahjoitti tyttärelleen Tiinalle tappiolla olevia osakkeita. Minna oli ostanut osakkeet 10 000 eurolla, ja niiden arvo oli lahjoituspäivänä 8 000 euroa.

Tiina maksaa osakkeista lahjaveron, joka lasketaan niiden lahjoituspäivän arvosta eli 8 000 eurosta. Lahjaveroa menee 340 euroa.

Tiina päättää myydä osakkeet alle vuoden kuluessa lahjoituksesta, kun niiden arvo on noussut 9 000 euroon. Tiinan hankintamenona käytetään Minnan aikoinaan osakkeista maksamaa hintaa (10 000 euroa), joten Tiinalle syntyy myyntitappioita 1 000 euroa (10 000–9 000).

Jos Tiinalle syntyy samana tai viitenä seuraavana vuonna myyntivoittoja, hän pystyy vähentämään aiemmin muodostuneen tappion veronalaisten luovutusvoittojen laskennassa.

Verohyöty tappiosta on 300 euroa (30 prosenttia). Jos kysymys olisi vuonna 2016 tapahtuneesta myynnistä, tappion voisi vähentää myös muista pääomatuloista kuin luovutusvoitoista.

7.2 Lahjanluonteinen kauppa

Jos luovutushinta alittaa käyvän arvon 25 prosenttia tai enemmän, sitä pidetään lahjanluonteisena luovutuksena. Silloin myyjälle voi syntyä siis verotettavaa voittoa, vaikka nimellisvoittoa ei syntyisikään. Tämä johtuu siitä, että lahjanluonteisessa luovutuksessa hankintamenona voidaan vähentää ainoastaan osa todellisesta hankintamenosta.

Jos luovutushinta on vähintään 75 prosenttia myytävän omaisuuden käyvästä arvosta, luovutusta ei katsota lahjanluonteiseksi. Luovutus käsitellään tällöin tavanomaisten luovutusvoiton säännösten mukaan. Huomionarvoista kuitenkin on, ettei alihintaan toteutetusta luovutuksesta vahvisteta myyjän tappiota.

Esimerkki: Lahjanluonteinen osakekauppa

Liisa Lahjakas ostaa isältään 100 000 euron arvoiset osakkeet 20 000 eurolla. Liisa maksaa 80 000 euron lahjastaan 7 700 euroa lahjaveroa.

Isä on maksanut osakkeista aikanaan 50 000 euroa. Isälle lasketaan hankintameno suhteessa 20 000/100 000 eli viidesosa hankintahinnasta. Hankintamenoksi saadaan siis 10 000 euroa.

Isä saa Liisan maksamasta 20 000 eurosta 10 000 euroa myyntivoittoa, josta hän maksaa veroa 3 000 euroa.

7.3 Perintö

Kun perillinen myy perimäänsä omaisuutta, myyntivoitto lasketaan käyttämällä hankintamenoa perintöverotuksessa vahvistettua omaisuuden arvoa. Perintövero on lähisukulaisille edullisempi kuin pääomatulovero.

Perityn omaisuuden myynnissä hankintameno on aina kuolinpäivän arvo eli perintöverotuksessa käytetty arvo. Vaikka perillinen myisi perintöä alle vuoden omistuksen jälkeen, hankintameno on silloinkin kuolinpäivän arvo.

Esimerkki: Rahasto-osuuksien periminen ja myynti

Pekka Perijä sai isoisältään sijoitusrahasto-osuuksia, joiden arvo oli kuolinpäivänä 25 000 euroa. Vaikka rahasto-osuuksien arvo oli perunkirjoitushetkellä hieman noussut, perukirjaan rahasto-osuudet merkitään kuolinpäivän kurssiin.

Myös perintöverotuksessa näiden osuuksien arvot vahvistetaan perukirjaan merkityn mukaisesti 25 000 euroon.

Kahden vuoden kuluttua Pekka myy perimänsä sijoitusrahasto-osuudet 30 000 eurolla. Hänelle kertyy myyntivoittoa 5 000 euroa, josta hän maksaa pääomatuloveroa 1 500 euroa.

7.4 Lahjaveroilmoitus

Lahjaveroilmoitus tulee antaa kolme kuukauden kuluessa lahjoituksesta. Ilmoituksen antaa lahjansaaja. Lahjaveroilmoituksen voi tehdä OmaVerossa tai tarvittaessa paperilomakkeella, jonka saa verotoimistoista ja Verohallinnon verkkopalvelusta.

Lahjaveroilmoitusta ei tarvitse antaa, jos lahja jää verovapaaksi eli on alle 5 000 euroa. Veroilmoitus on kuitenkin tehtävä, jos samalta antajalta saa kolmen vuoden kuluessa useampia lahjoja, joiden arvo yhteensä ylittää verovapaan lahjan rajat.

Joskus lahjoitukset kannattaa ilmoittaa Verohallinnolle, vaikka ne jäisivätkin verovapaiksi. Silloin lahjoitetulle omaisuudelle saadaan lahjaverotuksessa vahvistettu arvo myöhempää luovutusvoittoverotusta varten.

Jos lahjaveroilmoitusta ei ole annettu, voidaan myyntihinnasta vähentää käypä arvo, jos se on yksiselitteisesti todettavissa. Esimerkiksi pörssiosakkeiden ja rahasto-osuuksien käypä arvo on yksiselitteisesti todettavissa jälkikäteenkin.

Perheen sisäinen lahjoitus on ilmoitettava Digi- ja väestötietovirastolle, jotta se sitoo lahjanantajan velkojia. Ilmoitusvelvollisuus ei koske tavanmukaisia lahjoja.

7.5 Hallintaoikeus

Testamentilla tai lahjana saadusta hallintaoikeudesta ei mene perintö- tai lahjaveroa. Lahjoitetusta tai testamentatusta omaisuudesta maksettavan perintö- ja lahjaverojen määrää voidaan lisäksi pienentää pidättämällä omaisuuden hallintaoikeus itselle tai kolmannelle henkilölle (ks. hallintaoikeus verosuunnittelussa, s. 93).

8 VEROSUUNNITTELU

- 8.1 Kauppojen ajoitus
- 8.2 Tappiolla myyminen
- 8.3 Edestakaiset osakekaupat
- 8.4 Osingonjako
- 8.5 Lahjoitukset pienissä erissä
- 8.6 Elatuslahjat
- 8.7 Perintö suoraan lapsenlapsille
- 8.8 Hallintaoikeuden käyttö
- 8.9 Hallintaoikeuden päättyminen
- 8.10 Pääomatulojen vaikutus opintotukeen

Verotus vaikuttaa sijoituksen lopulliseen tuottoon. Verosuunnittelun avulla voi lisätä käteen jäävää tuloa.

Verosuunnittelu kannattaa aina tehdä etukäteen ja mieluiten asiantuntijan avustuksella. Vaikka verotuksessa on paljon nyrkkisääntöjä, viime kädessä siinä on kyse lakien tulkinnasta.

Varsinaisissa sijoituspäätöksissä verosuunnittelu on kuitenkin hyvä pitää rajallisena. Pelkästään verotuksen näkökulmasta esimerkiksi osakkeita kannattaisi ostaa kalliilla ja myydä halvalla, jolloin myyntivoiton vero jäisi pieneksi. Harvoin sijoittaja haluaa kuitenkaan ostaa kalliilla ja myydä halvalla.

Lisäksi kannattaa muistaa, että veronkierto on kiellettyä. Veronkierrolla tarkoitetaan keinotekoisia järjestelyjä, jotka tehdään vain veron välttämiseksi tai minimoimiseksi.

8.1 Kauppojen ajoitus

Verotuksessa omaisuuden hankkimisen ja myymisen ajat ovat ratkaisevia, koska ne vaikuttavat siihen, miten kaupoista syntyneet myyntivoitot tai -tappiot lasketaan.

Verotusta varten on tärkeää säilyttää tositteet, joista selviävät omaisuuden hankinta-aika ja hankintahinta. Myös arvo-osuustilien tiliotteet arvopaperien kaupoista, osakeanneista, osakemäärien muutoksista ja tiedot fuusioista on syytä säilyttää. Myös kuitit sijoitusasuntojen sekä kiinteistöjen kunnostamisesta voivat olla tarpeen.

Kauppojen ajoituksessa on hyvä huomioida myös tuloverolain 48 §:ssä säädetty luovutusten verovapaudet. Luovutusvoitto ei esimerkiksi ole veronalaista tuloa, jos verovuonna luovutetun omaisuuden yhteenlasketut luovutushinnat ovat enintään 1 000 euroa. Enintään 1000 euron luovutuksen tekemistä verovuoden lopussa kannattaa siis harkita, mikäli verovuonna ei ole tehty muita luovutuksia ja sijoittaja harkitsee voitollisten sijoitusten kotiuttamista.

8.2 Tappiolla myyminen

Tappiolla myyminen on yleensä sijoittajalle myrkkyyä, mutta aina tappioita ei voi välttää. Lievennystä tuo se, että verotuksessa vahvistetut myyntitappiot voidaan pääsäännön mukaan vähentää muista myyntivoitosta verovuonna ja viitenä seuraavana vuonna.

Vuodesta 2016 alkaen luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien luovutustappiot on ollut mahdollista vähentää myös muista pääomatu-loista silloin, kun myyntivoittoa ei ole tai niitä ei ole riittävästi.

Hyvä nyrkkisääntö tappiolla myymiseen on, että tappiolla kannattaa myydä silloin, kun muun omaisuuden myynnistä on kertynyt verotettavaa voittoa.

Esimerkki: Tappioiden vähennysoikeuden hyödyntäminen

Sami Suunnittelija myi vuonna 2020 reilu vuosi aikaisemmin X-yhtiön osakkeita. Sami oli ostanut osakkeet 5 000 eurolla, ja niiden kurssi oli romahtanut 25 prosenttia ja hinta painunut 3 750 euroon.

Samille syntynyt 1 250 euron myyntitappio jäi verotuksessa hyödyntämättä, sillä hänelle ei samana vuonna kertynyt lainkaan myyntivoittoa.

Sami omistaa yhä toissa vuonna hankkimiaan Y-yhtiön osakkeita. Y:n kurssi on nousut 40 prosenttia, joten Sami päättää kotiuttaa voitot ja samalla hyödyntää vanhojen tappioiden vähennysoikeuden. Sami myi Y-osakkeet 5 600 euron hintaan, ja myyntivoitto on 1 600 euroa.

Kun myyntivoitosta vähennetään X-osakkeista syntynyt myyntitappio, Samin myyntivoitto pienenee 350 euroon (1 600–1 250). Sami maksaa myyntivoiton veroa 105 euroa (30 % 350 eurosta), kun ilman myyntitappioita häneltä olisi mennyt veroa 480 euroa (30 % 1 600 eurosta).

8.3 Edestakaiset osakekaupat

Osakesijoittajalle voi olla tarkoituksenmukaista tehdä edestakaisia osakekauppoja eli myydä ja ostaa saman yhtiön osakkeita lyhyellä aikavälillä. Tappiolla myymisen ja osakkeiden takaisinoston avulla voi esimerkiksi alentaa salkussa olevien osakkeiden hankintahintaa.

Tappioiden realisoiduttua pystyy verotuksessa vähentämään kaupoista syntyneet myyntitappiot muista myyntivoitoista.

Edestakaiset osakekaupat pitää kuitenkin tehdä avoimesti pörssissä, sillä muutoin verottaja voi tulkita kaupat veronkierroksi. Edestakaisen kauppohen väliin on myös syytä jättää muutama päivä, joiden aikana osakkeen kurssi on ollut avoimesti markkinoiden määrättävissä.

8.4 Osingonjako

Osakkeesta irtoava osinko alentaa lähtökohtaisesti määrällään osakkeen pörssikurssia. Jos on suunnittelemassa osakekauppoja osingonjaon aikoihin, ajoituksessa kannattaa ottaa huomioon osinkotulo- ja luovutusvoittoverotuksen eroavuudet:

1. pörssiosingosta peritään yksityishenkilöltä veroa vähintään 25,5 prosenttia
2. luovutusvoiton määrä eli irtoavaan osinkoon kohdistuvan luovutusvoittoveron määrä on 30 prosenttia verokannalla jokin seuraavista:
 - (a) hankintameno-olettamalla 40 prosenttia
(yli 10 vuotta omistettu osake) = 18 % (60 % * 30 %)
 - (b) hankintameno-olettamalla 20 prosenttia
(alle 10 vuotta omistettu osake) = 24 % (80 % * 30 %)
 - (c) alkuperäiseen hankintamenuon perustuva voitto
= X % (Y % * 30 %)

Jos osake myydään ennen osingonjakoa, ei osinkotuloa saada lainkaan, mutta korkeamman luovutushinnan seurauksena luovutusvoittoon kohdistuu jokin yllä esitetyistä kolmesta verorasituksesta.

Jos osake sen sijaan myydään vasta osingonjaon jälkeen, pienenee luovutusvoitto osingonjaon määrällä, mutta osinkotulo verotetaan 25,5 prosenttia verorasituksella.

Sijoittajalla on siis osingonjaon yhteydessä hyvin konkreettinen mahdollisuus verosuunnitteluun. Jos osakkeet omistetaan osakesäästötilillä, tätä verosuunnittelukeinoa ei ole.

8.5 Lahjoitukset pienissä erissä

Perinnön jakamisessa ja lahjojen antamisessa voi tehdä verosuunnittelua pitkällä aikavälillä. Lahjoituksia voi antaa sellaisissa erissä, ettei lahjaveroa mene lainkaan tai menee vain vähän.

Alle 5 000 euron lahjat ovat verovapaita. Verovapautta koskee kolmen vuoden sääntö eli saman lahjoittajan kolmen vuoden aikana samalle lahjansaajalle antamat lahjat lasketaan yhteen. Kolmen vuoden määräaika lasketaan lahjoitusten todellisten päivämäärien perusteella.

Lahjoitukset kannattaa yleensä myös ajoittaa niin, että lahjansaajan ei tarvitse myydä niitä, ennen kuin lahjan saamisesta on kulunut vähintään vuosi. (Ks. tarkemmin lahjoitusten verotus s. 80–84.)

Esimerkki: Lahjoitusten jakaminen pienempiin eriin

Yhdestä 20 000 euron lahjoituksesta menee I veroluokassa veroa 1 300 euroa, mutta 5 000 euron lahjoituksesta 100 euroa.

Näin neljässä erässä annettuna 20 000 euron lahjoituksen lahjavero pienenee yhteensä 400 euroon. Lahjoituserien välillä tulee olla aina vähintään kolme vuotta.

8.6 Elatuslahjat

Lahjat koulutusta, kasvatusta ja elatusta varten on säädetty lahjaverosta vapaisiksi. Näiden niin sanottujen elatuslahjojen veropoikkeus mahdollistaa lahjansaajan päivittäisen elämisen kulujen maksamisen ilman lahjaveroa. Elatusmenoja voivat olla muun muassa ruokaostokset, opiskelumaksut, vuokra, sähkö ja koulukirjat.

Poikkeuksen soveltaminen edellyttää, ettei lahjansaajalla ole tosiasiallista mahdollisuutta käyttää lahjaa muuhun tarkoitukseen. Elatuslahjan verottomuus siis edellyttää, että lahjanantaja maksaa kyseiset menot suoraan esimerkiksi vuokranantajalle tai ruokakauppaan.

Lahjaverovollisuutta ei myöskään synny, jos vanhempi vuokraa omistamaansa sijoitusasuntoa lapselle käypää vuokratasoa alemmalla hinnalla. Alihintainen vuokra vaikuttaa kuitenkin vuokranantajan mahdollisuuteen tehdä vuokraustoiminnan verovähennyksiä, sillä asunnon ei tällöin katsota olevan tulonhankkimiskäytössä.

8.7 Perintö suoraan lapsenlapsille

Jos varallisuutta lahjoitetaan tai määrätään testamentilla suoraan lapsenlapsille, säästetään yhden sukupolven perintövero.

Testamentilla voidaan siirtää varallisuutta lain mukaisesta perimysjärjestyksestä poiketen kenelle tahansa. Kun testamentinsaajalle siirtyvä varallisuus jää alle 20 000 euron verotettavan rajan, saaja saa tuon varallisuuden ilman perintöveroa. Testamentilla voidaan antaa esimerkiksi rahaa jokaiselle lapsenlapselle tai vaikka kummilapselle 19 990 euroa ilman perintöveroa.

Perilliset voivat itse luopua perinnöstä, jolloin perintö siirtyy luopujan perillisille. Jos luopujalla on useampi lapsi, joille perintö siirtyy, kokonaisverojen määrää alennee.

Oman asunnon myyntivoiton verotusta kuolinpesässä voi usein pienentää tekemällä ositus siten, että asunto siirretään kokonaan lesken nimiin ennen myyntiä. Leski saa tällöin myös vainajan omistamalta osin hyväkseen vainajan hankinta-ajankohdan ja hinnan sekä

tätä kautta yleensä myös kahden vuoden omistusaikana tapahtuneen asumisensa perusteella myönnettävän verovapauden. Muuten oman asunnon luovutusvoiton verovapaus koskee vain lesken omistamaa osuutta, jos perilliset eivät ole asuneet asunnossa perittävän kuoleman jälkeen vähintään kahta vuotta.

Esimerkki: Perinnöstä luopuminen lasten hyväksi

Matti Manilta jäi kuollessaan 300 000 euron omaisuus. Hänellä on tytär ja poika, jotka kumpikin joutuisivat maksamaan 150 000 euron osuudestaan perintöveroa 15 200 euroa.

Tytär Taina Tarkka päättää luopua perinnöstään, jolloin hänen perintöosuutensa saavat hänen kolme lastaansa. Kunkin lapsen perintöosuus on 50 000 euroa, josta perintöveroa menee 2 500 euroa eli lapsenlapsilta yhteensä 7 500 euroa. Taina Tarkka ei itse maksa perintöveroa.

8.8 Hallintaoikeuden käyttö

Hallintaoikeuksilla voidaan pienentää perintö- tai lahjaveron määrää. Hallintaoikeuden haltija saa omaisuuden tuoton ja maksaa omaisuuden ylläpitokulut. Jos hallintaoikeus on syntynyt lain tai testamentin nojalla, kyseistä omaisuutta ei voida ulosmitata omistajan velasta.

Lasten perintöverojen määrää alentaa tuntuvasti se, että puoliset tekevät keskinäisen hallintaoikeustestamentin. Keskinäinen omistusoikeustestamenttikin voidaan ottaa vastaan pelkästään hallintaoikeustestamenttina, jolloin veroseuraamukset ovat samat kuin testamentti olisi alun perin tehty keskinäisenä hallintaoikeustestamenttina. Myös arvopapereita voi lahjoittaa niin, että lahjoittaja pitää itsellään hallinta- ja tuotto-oikeuden.

Lahjakirjassa pidätetty elinikäinen hallinta- tai tuotto-oikeus alentaa saajan lahjaveroa. Huojennus on sitä suurempi mitä nuorempi lahja-

nantaja on. On kuitenkin huomattava, että yleensä hallinta- ja tuotto-oikeuden pidättänyttä edelleen verotetaan lahjoitetun omaisuuden tuotosta tuloverotuksessa sekä arvosta kiinteistöverotuksessa.

Hallintaoikeuden vuosiarvo eli osuus käyvästä arvosta riippuu omaisuuden laadusta. Asunnon vuosituottoarvo on yleisesti 5 prosenttia ja vapaa-ajan asunnon 3 prosenttia. Muu omaisuus arvostetaan todellisen vuositulon mukaan, esimerkiksi keskimääräisen osinkotulon mukaan. Elinikäisyys otetaan huomioon hallintaoikeuden haltijan iän mukaisen niin sanotun ikäkertoimen mukaan.

Taulukko: Hallintaoikeuden ikäkertoimet

Hallintaoikeuden haltijan ikä	Luku, jolla vuositulon määrä kerrotaan
alle 44	12
44–52	11
53–58	10
59–63	9
64–68	8
69–72	7
73–76	6
77–81	5
82–86	4
87–91	3
yli 92	2

8.9 Hallintaoikeuden päättyminen

Kun hallintaoikeus päättyy hallintaoikeuden haltijan kuolemaan, saa omistaja omaisuuteen täyden omistus- ja hallintaoikeuden ilman veroseuraamuksia.

Jos sen sijaan hallintaoikeuden haltija luopuu eläessään hallintaoikeudesta, katsotaan hallintaoikeuden sen hetkinen arvo lahjaksi omaisuuden omistajalle.

Yleensä hallintaoikeuden verohyöty menetetään, jos hallintaoikeuden kohteena oleva omaisuus myydään tai hallintaoikeus muutoin puretaan hallintaoikeuden haltijan eläessä.

Esimerkki: Kesäasunnon lahjoitus

Mikko ja Maija Mökkinen lahjoittavat kesäasunnon kolmelle lapselleen, mutta pidättävät itselleen elinikäisen käyttö- ja hallintaoikeuden. Kesäasunnon käypä arvo on 60 000 euroa. Mökkit ovat 55-vuotiaita.

Hallintaoikeuden vuosiarvo on 3 prosenttia ja iästä johtuva kerroin 10, joten 30 prosentin vähennyksen jälkeen lahjavero määrätään 42 000 euron mukaan.

Kukin lapsi saa sekä isältä että äidiltä 7 000 euron arvoisen lahjan, jolloin kukin heistä maksaa lahjaveroa 2 x 260 euroa eli 520 euroa. Etu hallintaoikeudesta on 480 euroa kullekin edunsaajalle.

Esimerkki: Lahjaksi saadun kesäasunnon myyminen, jossa äidillä hallintaoikeus

Täytettyään 65 vuotta leskeksi jäänyt rouva Mökkinen ei enää halua käydä kesäasunnolla. Lapset päättävät myydä kesäasunnon 180 000 eurolla.

Luovutusvoittoverojen lisäksi lasten maksettavaksi tulee lahjavero hallintaoikeuden sen hetkisestä arvosta.

Jokainen kolmesta lapsesta maksaa lahjaveroa 852 euroa ($(60\,000 \text{ €} \times 3 \% \times 8 - 5\,000 \text{ €}) \times 8 \% + 100 \text{ €}$). Lahjaveroa tulee siten maksettavaksi enemmän kuin hallintaoikeuden pidättäminen aikanaan alensi lahjaveroa.

8.10 Pääomatulojen vaikutus opintotukeen

Kela huomioi opintotuen tulovalvonnassa kaikki henkilön tuloverolain mukaiset veronalaiset tulot, eli ansiotulojen lisäksi pääomatulot. Verohallinto ilmoittaa tiedot veronalaisista tuloista suoraan Kelalle.

Tulot huomioidaan lähtökohtaisesti bruttomääräisinä. Kela huomioi kuitenkin myös pääomatuloista tehtävät vähennykset, jos vähennykset on vaadittu verotuksessa verotettavasta tulosta vähennettäväksi.

Luovutustappioita ei kuitenkaan huomioida. Lisäksi Kelan tulovalvonnassa ei huomioida luovutusvoittoja, jotka ovat verovapaita johdun siitä, että verovuoden luovutushinnat ovat yhteismäärältään alle 1 000 euroa.

Opintotuen tulovalvonnassa ei huomioida perintö- ja lahjaverotuksen piiriin kuuluvia lahjoja ja perintöjä; talletusten korkotuloja, jos ne ovat lähdeveronalaisia; arpajaisveron alaisia palkkioita tai voittoja; kulukorvauksia; työmatkojen perusteella maksettavia päivärahoja; verovapaita apurahoja; jakamattoman kuolinpesän tuloja eikä veronpalautuksia.

Opintotuen tulovalvonnassa osakesäästötili otetaan huomioon vain, jos voitolliselta tililtä nostetaan rahaa ulos. Tappiolliselta tililtä nostetulla rahalla ei ole vaikutusta opintotukeen. Varojen nostojankohdalla on vaikutusta siihen, minkä vuoden verotukseen nostetut varat katsotaan lukeutuvan. Osakesäästötilille maksetut osingot otetaan sen sijaan huomioon Kelan toimesta yleistä asumistukea laskettaessa.

9 ULKOMAISTEN SJOITUSTEN VEROTUS

Esimerkki: Opiskelija myy osakkeita voitolla

Oona Opiskelija ostaa kesätyörahoillaan osakkeita 1 500 eurolla. Hän myy ostamansa osakkeet myöhemmin lukuvuoden aikana 2 600 eurolla.

Luovutusvoittoa syntyy 1 100 euroa (2 600 euroa - 1 500 euroa). Tästä vähennetään kaupankäyntikulut 20 euroa, joten Kelan tulovalvontaan ilmoitetaan tuloa 1 080 euroa.

Esimerkki: Opiskelija myy osakkeita voitolla ja tappiolla

Olli Opiskelija myy yhtiön A osakkeita 5 000 eurolla. Olli on hankkinut osakkeet 3 000 euron hintaan kaksi vuotta aikaisemmin. Kelan tulovalvonnassa Ollin tuloksi katsotaan 2 000 euroa.

Samalla Olli kuitenkin myy yhtiön B osakkeet. Ne hän on hankkinut 5 000 euron hintaan, mutta myyntihinta jää 4 000 euroon. Ollille syntyy luovutustappiota B-osakkeista 1 000 euroa.

Kela katsoo edelleen Ollin saaneen 2 000 euron tulon, koska luovutustappiota ei huomioida Kelan tulovalvonnassa.

Suomessa yleisesti verovelvollinen henkilö on velvollinen maksamaan veroa Suomeen ulkomailla saamistaan myyntivoitoista. Vero lasketaan samalla tavoin kuin kotimainen myyntivoitto, joten vero on 30 tai 34 prosenttia voitosta.

Suomi verottaa Suomessa asuvia kaikista ulkomaisista sijoitusten tuotoista, ellei Suomen ja kyseisen valtion välinen verosopimus sitä estä. Jos ulkomailla on maksettu veroa, se hyvitetään lain ja verosopimuksen määräysten mukaisesti Suomessa. Hyvityksen saaminen edellyttää yleensä selvitystä ulkomailla maksetusta verosta. Hyvitys tehdään saman tulolajin Suomessa maksettavista veroista.

Useiden maiden kanssa Suomella on verosopimus kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi. Yleensä niissä on sovittu, että arvopapereiden myyntivoitosta verottaa ainoastaan henkilön asuinvaltio. Silloin Suomi verottaa Suomessa asuvia, ja ulkomailla asuva maksaa yleensä veron asuinmaassaan.

Kiinteistön sijaintimaalla on usein verotusoikeus kiinteistöjen myyntivoitoista. Verosopimuksissa asunto-osake voidaan rinnastaa kiinteistöön. Kun henkilö joutuu maksamaan veroa myös ulkomailla, vero hyvitetään Suomessa. Verotusoikeuden jakautuminen maiden kesken on aina tarkistettava omaisuuden sijaintivaltion ja Suomen välisestä verosopimuksesta.

Ulkomailta saatu korkotulo on veronalaista pääomatuloa riippumatta siitä, kotiutetaanko varat Suomeen vai ei. Monissa valtioissa ulkomaille maksetuista koroista ei lähde maassa peritä veroa. Koska ulkomaiset korkotulot ovat pääomatuloa, niistä voi vähentää pääomatulon hankkimisesta aiheutuneet kulut toisin kuin kotimaisista lähdeveron alaisista korkotuloista.

Ulkomaisten sijoitusten tuotot, ja niistä maksetut verot tulee lisätä veroilmoitukseen. Verottaja ei saa niistä samalla lailla suoraan tietoja kuin kotimaisista tuloista, vaikka veroviranomaisten kansainvälistä tietojenvaihtoa kehitetään.

Ulkomaisesta pörssiyhtiöstä saatu osinko on Suomessa veronalaista pääomatuloa joko kokonaan tai osittain (EU-maiden pörssiyhtiöistä saatu osinko verotetaan samoin kuin Suomalaisen pörssiyhtiön jakama osinko).

Useimpien Suomen solmimien verosopimusten mukaan osingosta peritään ulkomailla 15 prosentin lähdevero. Vastaavasti henkilöltä, joka asuu ulkomailla ja on siellä verovelvollinen, peritään Suomesta maksetuista osingoista useimmiten 15 prosentin lähdevero. Tällaiset sopimukset Suomella on muun muassa muiden Pohjoismaiden ja Viron kanssa.

Ulkomaisen sijoitusrahaston tuotto on Suomessa verotettavaa pääomatuloa. Suomesta ulkomaille maksettavista tuotoista peritään yleensä lähdevero. Lähdeveron periminen riippuu rahastoyhtiön kotimaan lainsäädännöstä ja mahdollisesta verosopimuksesta Suomen kanssa. Ulkomaisen osakkeen myynnistä saatu voitto verotetaan Suomessa, jos verovelvollinen asuu pysyvästi Suomessa.

Jos tulon lähdevaltio on perinyt tulosta verosopimuksessa määrättyä suuremman veron, liikaa maksettua veroa ei hyvitetä Suomen verotuksessa. Liikaa maksettua veroa voidaan hakea palautettavaksi tulon lähdevaltiolta kyseisen valtion edellyttämällä tavalla. Jos hakemukseen on liitettävä Suomen veroviranomaisen antama asumistodistus, sen voi pyytää Verohallinnolta.

Esimerkki: Osinkotulo Ruotsista

Olli Osakas saa Skandinaviska Enskilda Bankenista 1 000 euron osingon. Ruotsi perii häneltä 15 prosentin lähdeveron.

Suomi hyvittää Ruotsin perimä lähdeveron, kun Olli ilmoittaa sen veroilmoituksessaan. Suomi verottaa osinkotulosta 25,5 prosenttia.

- Suomen vero 255 euroa
- Ruotsin lähdevero -150 euroa
- Ollin maksettava Suomeen 105 euroa

LIITTEET

Veroasteikot vuonna 2024

Valtion tuloveroasteikko vuonna 2024

Vuodelta 2024 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero alla olevan progressiivisen tuloveroasteikon mukaisesti. Asteikkoon lisättiin edellisiin vuosiin verrattuna uusi ylin porras yli 150 000 euron tuloille.

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
20 500–30 500	2 591,20	19
30 500–50 400	4 491,20	30,25
50 400–88 200	10 510,95	34
88 200–150 000	23 362,95	42
150 000–	49 318,95	44

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (pääomatulon tuloveroprosentti). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia (pääomatulon korotettu tuloveroprosentti).

Perintö- ja lahjaveroasteikot

Perinnön, testamentin ja lahjan saajat jaetaan kahteen veroluokkaan.

I luokkaan kuuluvat aviopuoliso, suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa oleva pe- rillinen, aviopuolison suoraan alenevassa polvessa oleva perillinen. Avopuolisot rinnastetaan aviopuolisoihin, jos he ovat olleet aikaisemmin avioliitossa tai heillä on tai on ollut yhteinen lapsi. Avopuoliso perii kuolleen puolisonsa vain testamentin perusteella. II luokkaan kuuluvat muut sukulaiset ja vieraat.

Perintöveroasteikko I luokka

Verotettavan osuuden arvo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero ylimenevästä osasta, %
20 000–40 000	100	7
40 000–60 000	1 500	10
60 000–200 000	3 500	13
200 000–1 000 000	21 700	16
1 000 000–	149 700	19

Veronalaisesta perintöosuudesta saa vähentää puoliso vähennyksen 90 000 euroa sekä alle 18-vuotias alaikäisyys vähennyksen, joka on 60 000 euroa.

Perintöveroasteikko II luokka

Verotettavan osuuden arvo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero ylimenevästä osasta, %
20 000–40 000	100	19
40 000–60 000	3 900	25
60 000–200 000	8 900	29
200 000–1 000 000	49 500	31
1 000 000–	297 500	33

Lahjaveroasteikko I luokka

Verotettavan osuuden arvo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero ylimenevästä osasta, %
5 000–25 000	100	8
25 000–55 000	1 700	10
55 000–200 000	4 700	12
200 000–1 000 000	22 100	15
1 000 000–	142 100	17

Lahjaveroasteikko II luokka

Verotettavan osuuden arvo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero ylimenevästä osasta, %
5 000–25 000	100	19
25 000–55 000	3 900	25
55 000–200 000	11 400	29
200 000–1 000 000	53 450	31
1 000 000–	301 450	33

Lähteet: Verohallinto, valtiovarainministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö

Sanasto

Alijäämähyvitys

Ansiotulon verosta tehtävä vähennys silloin, kun pääomatuloista tehtävät vähennykset, esimerkiksi tulonhankkimismenot tai vähennyskelpoiset korkokulut ylittävät pääomatulot.

Arvo-osuus

Arvo-osuusjärjestelmään liitetty arvopaperi. Arvo-osuudet korvaavat painettuja arvopapereita, kuten osakekirjoja ja joukkovelkakirjoja.

Arvo-osuustili

Sijoittajan henkilökohtainen tili, jolle kirjataan hänen omistuksensa yhtiöittäin ja arvo- osuuslajeittain.

Emissio

Liikkeeseenlasku. Osakeanti tai joukkolainan myynti yleisölle.

Eriyinen alijäämähyvitys

Jos vähennyskelpoisten vapaaehtoisten eläkevakuutusmaksujen tai ps-tilille siirrettyjen säästöjen määrä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen määrä, vähennys tehdään ansiotuloista menevistä verosta.

ETA-alue

Euroopan talousalue, johon kuuluvat EU:n jäsenvaltiot sekä Islanti, Norja ja Liechtenstein.

FIFO-periaate

First in, first out -periaate tarkoittaa sitä, että ellei eri aikaan hankittujen saman omaisuuden omistuserien hankintajärjestystä pystytä selvittämään, omaisuutta katsotaan myydyn hankkimisjärjestyksessä.

Hankintameno

Myynti- eli luovutusvoiton verotuksessa myyntihinnasta tehtävä vähennys, joka käsittää esimerkiksi hankinta- eli ostohinnan, osto- ja myyntikulut sekä varainsiirtoveron.

Hankintameno-olettama

Omaisuu- den myynti- eli luovutusvoiton verotuksessa todellisen hankintamenon kanssa vaihtoehtoinen vähennys.

Joukkovelkakirjalaina

Yhteisön yleisöltä ottama laina, joka jakautuu useisiin joukkovelkakirjoihin. Joukkolaina.

Jäännösvero

Jälkikäteen maksettava vero, kun lopullisessa verotuksessa määrätty vero on suurempi kuin ennakoperinnässä kannettu vero.

Korkotulon lähdevero

Kotimaasta saaduista, esimerkiksi talletusten ja joukkovelkakirjojen koroista, perittävä lopullinen vero.

Käypä hinta

Markkinahinta.

Legaatti

Erillistestamentti, jolla perittävä määrää jostakin tietystä omaisuudesta taikka tietystä rahamäärästä jonkun hyväksi. Eryistestamentin saaja ei pelkäästään erityistestamentin saajan asemassa ole kuolinpesän osakas.

Liikkeeseenlasku

Emissio. Osakeanti tai joukkolainan myynti yleisölle.

Listayhtiö

Yhtiö, jonka osakkeilla käydään kauppaa pörssissä.

Lunastushinta

Esimerkiksi sijoitusrahaston osuudesta sen omistajalle maksettava hinta.

Luovutushinta

Omaisuu- den myynnistä saatu kauppahinta.

Luovutusvoitto (tai -tappio)

Myyntivoitto (tai -tappio). Omaisuu- den myyntihinnan ja todellisten hankintamenojen tai hankintameno-olettaman erotus.

Lähdevero

Tulon lähteellä tuotosta perittävä lopullinen vero, esimerkiksi ulkomaille maksetun tuoton vero.

Marginaalivero

Tulonlisästä menevä vero.

Merkintä

Osakkeiden ja joukkovelkakirjojen ostaminen liikkeeseenlaskun yhteydessä, sijoitusrahasto-osuuksien ostaminen.

Merkintähinta

Arvopaperista liikkeeseen laskettaessa perittävä hinta.

Merkintäoikeus

Osakkeeseen liittyvä oikeus hankkia yhtiön uusia osakkeita.

Myyntivoitto (tai -tappio)

Luovutusvoitto (tai -tappio). Omaisuuden myyntihinnan ja todellisten hankintamenojen tai hankintameno-olettaman erotus.

Noteeraamaton yhtiö

Yritys, joka ei ole listautunut pörssiin eli sen osake ei ole julkisen kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla.

Optio

Sopimus, johon liittyy oikeus, mutta ei velvollisuutta ostaa tai myydä option kohde-etuus tiettyinä aikoina ennalta sovittuun hintaan. Kohde-etuus voi olla esimerkiksi osake tai indeksi.

Optiolaina

Joukkovelkakirjalaina, johon liittyy osakkeiden merkintään oikeuttavia optiotodistuksia.

Optiotodistus

Osakkeen hankintaan määrätyin ehdoin ja määrättyinä aikoina oikeuttava merkintäoikeus.

Osake

Osaomistus yhtiössä. Osake tuottaa muun muassa oikeuden yhtiön voittonjakoon, etuoikeuden uusmerkintään ja osallistumisoikeuden yhtiökokoukseen.

Osakeanti

Osakeyhtiön uusien osakkeiden liikkeeseenlasku tai yhtiön hallussaan olevien osakkeiden luovuttaminen osakkeenomistajille. Osakeanti voidaan myös suunnata jollekin muulle taholle kuin osakkeenomistajille. Osakeanti voi olla maksullinen tai maksuton.

Osakesäästötili

Sijoittajan henkilökohtainen tili, jonne voi tallettaa enintään 100 000 euroa rahaa. Tilin sisällä sijoittaja voi myydä pörssiosakkeita niin, ettei yksittäisistä myynneistä tarvitse maksaa veroa. Myös osingot ja korkotulot verotetaan vasta silloin, kun tililtä nostetaan rahaa.

Osaketalletus

Määräaikainen talletus, jonka tuotto riippuu määrättyjen osakkeiden kurssikehityksestä.

Osakkeen matemaattinen arvo

Yhtiön nettovarallisuus (varat-velat) jaettuna ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä.

Osinko

Yhtiön osakkailleen jakama voitto-osuus.

Preemio

Hintaero, lisähinta toiseen vertailukelpoiseen arvopaperiin, optiosta asettajalle maksettu hinta.

Progressio

Tulonlisästä menevän veron kasvu asteittain sitä enemmän mitä suuremmat tulot ovat.

Ps-säästöt

Ps-tilille siirretyt rahat, jotka sijoitetaan tililtä edelleen talletuksiin, osakkeisiin, rahasto-osuuksiin ja/tai korkosijoituksiin.

Ps-tili

Sidotun pitkäaikaisen eläkesäästämisen tili. Ps-tilille säästämistä tuetaan verohelpotuksin, mutta säästöt ja niiden tuotot verotetaan, kun niitä eläkeiässä nostetaan.

Puhdas ansiotulo

Ansiotulot, joista on vähennetty luonnolliset vähennykset eli työmatkakulut, ammattiyhdistyksen jäsenmaksut ja muut tulonhankkimiskulut.

Pääomatulo

Tulot sijoitetusta pääomasta, esimerkiksi osingot, vuokrat, sijoitusrahastojen tuotto- osuudet ja ulkomaiset korot.

Pörssiyhtiö

Listayhtiö. Yhtiö, jonka osakkeilla käydään kauppaa pörssissä.

Rahastoanti

Osakeanti, jossa osakkeenomistajat saavat uusia osakkeita maksutta.

Sijoitusrahasto

Osakkeista tai muista arvopapereista koostuva rahasto, jonka omistavat siihen sijoittaneet henkilöt ja yhteisöt.

Split

Osakkeen pilkkominen nimellisarvoltaan pienempiin osiin. Käänteinen (reverse) split tarkoittaa osakkeiden yhdistelemistä.

Suomessa yleisesti verovelvollinen

Verovuonna Suomessa asunut henkilö. Henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on täällä varsinainen asunto ja koti tai jos hän oleskelee täällä jatkuvasti yli kuuden kuukauden ajan. Ulkomaille muuttanut Suomen kansalainen on Suomessa verovelvollinen muuttovuoden ja kolme seuraavaa vuotta, ellei hän osoita, ettei hänellä ole enää olennaisia siteitä Suomeen.

Termiini

Sitoumus ostaa tai myydä kohde-etuus tietyssä aikana tiettyyn hintaan. Kohde-etuus voi olla esimerkiksi valuutta tai arvopaperi.

Tuotto-osuus

Sijoitusrahaston vuosittain voitostaan omistajilleen jakama tuotto.

Uusmerkintä

Maksullinen osakeanti.

Vaihtovelkakirja

Osakeyhtiön liikkeeseen laskema velkakirja, joka voidaan lainaehtojen mukaan vaihtaa osakkeisiin.

Varainsiirtovero

Kiinteistön ja arvopaperin vastikkeellisen luovutuksen yhteydessä valtiolle maksettava vero, joka on korvannut leimaveron. Kiinteistökaupassa vero on 3 prosenttia (12.10.2023 lähtien), asunto-osakkeiden ja muiden kiinteistöyhtiöiden osakkeiden kaupoissa 1,5 prosenttia (12.10.2023 lähtien) ja pörssin ulkopuolisissa osakekaupoissa 1,5 prosenttia (12.10.2023 lähtien). Ensiasunnon verovapaus poistui 1.1.2024.

Warrantti

Arvopaperi, joka antaa oikeuden mutta ei velvollisuutta ostaa tai myydä kohde-etuus (osake/indeksi) listalleottoesitteen ehdoissa määritellyyn hintaan ja aikaan tulevaisuudessa tai saamaan rahasuorituksen. Warrantti on pidempiaikainen kuin optio. Warrantilla voi sen voimassaoloaikana käydä kauppaa pörssissä kuten osakkeilla.

Veroasteikko

Valtion tuloverotuksen tai perintö- ja lahjaverotuksen progressiivinen asteikko.

Verokanta

Veron prosenttiosuus verotettavasta tulosta.

Vertailuarvo

Omaisuuskohteelle verovuonna arvostamislaisissa määrätty arvo.

Voitto-osuus

Tuotto-osuus. Sijoitusrahaston vuosittain voitostaan omistajilleen jakama tuotto.

Ylikurssi

Nimellisarvon ylittävä osa joukkolainan hinnasta.

Tämä opas on pyritty laatimaan kirjoittamishetkellä voimassa olleiden lakien ja säännösten mukaisesti. Toimitustyössä on noudatettu huolellisuutta.

Suomen Pörssisäätiö ei vastaa oppaan perusteella tehdyistä sijoituspäätöksistä.

Sijoittajan vero-opas auttaa sijoittajaa ymmärtämään sijoittamisen verot ja verokäytännöt. Opas kertoo, miten erilaisten sijoitusten tuottoja verotetaan. Opas myös havainnollistaa verolinjaukset, sillä mukana on tulkinta- ja laskelmaesimerkkejä.

Sijoittajan vero-opas tarjoaa osakesijoittajalle yksityiskohtaistakin tietoa sijoitusten verotuksesta myös erikoistapauksissa, kuten verokohtelusta yhtiön jakautumisen ja sulautumisen yhteydessä. Opas antaa perustiedot sijoitus- ja eläkevakuutusten sekä kapitalisaatiosopimusten verotuksesta. Myös lahjoitusten ja perintöjen verotus käydään läpi.

Sijoittajan vero-opas ei kannusta veronkiertoon, mutta tarjoaa vinkkejä lailliseen verosuunnitteluun. Osakesijoittajan kannattaa olla tietoinen esimerkiksi kauppojen ajoituksen vaikutuksesta verotukseen sekä edestakaisten osakekauppojen verohyödyistä.

Pörssisäätiön Sijoittajan vero-opas on alansa ehdoton klassikko. Pörssisäätiö on julkaissut Sijoittajan vero-opasta vuodesta 1988.

Pörssisäätiö edistää kaikkien mahdollisuuksia sijoittaa osakkeisiin, vaurastua ja vaikuttaa omistajana. Tarjoamme tietoa, koulutusta ja näkemyksiä oman talouden hallinnasta ja pitkäjänteisestä osakesijoittamisesta. Ajamme omistajamyönteistä yhteiskuntaa sekä edistämme kotimaista omistajuutta.